

અમૃત વાણી

શ્રી સદ્ગોરનાં શ્લોક.

પ્રકાશન.

સંપદ બાવાસાંદેખ અદ્વિત્યલી ખાણી.

મુ ખીરાણા

દર્શન લાખ બાર આના.

ક. ૦ ૧૨ ૦

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૩૪૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સમૃત વાણી

વિષય ૪ : ૪

અમૃતવાણી.

શ્રી સદ્ ગોરનાં શ્લોક.
અર્થ સાથે.

લેખક—સંયત બાવા સાહેબ અહમદ અલી ખાકી
મુ. પી. ગણા.

આવૃત્તિ ૧.

પ્રત ૫૦૦

સંવત ૧૯૮૫

અમદાવાદ પત્રકારના નાકે મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મોતીલાલ ગણપતરામે છાપી.

દર્શન નામ

રૂ. ૦-૧૨-૦૦

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૫૮૦૦

સને ૧૮૬૭ ના રૂપ મા એકટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી
લેખકે સવ હકક સ્વાધીન રાખ્યા છે માટે રબ્બ
વગર કોઈએ છુક કે છુકનો કોઈ ભાગ
છપાવવું કે છાપવું નહિ.

હૃદય ઘોષ.

વિદ્ધ ધાતુથી 'વેદ' શબ્દ. વેદ એટલે ખુલાસો, સમજણ, જાણવું અથવા એવા અર્થ થાય છે.

'વેદો' સ્વયં પોતે પોતાની સમજ, પોતાનું તત્ત્વ જ્ઞાન આપી શકતા નથી, તેઓ પણ સદ્ગુરુ બ્રહ્મા આધીન છે.

'વેદો' જગતના કલ્યાણની સમજ અને યુક્તિઓથી પરી-
કર્ણ છે. છતાં શ્રી નારાયણના બેદો પરા ન કહી શકાયથી
હેવટ નેતિ, નેતિ કહી શ્રી નારાયણની સીમા વર્ણવતાં અટકે.

'વેદો' ને ક્યાં ગમ નથી ત્યાં શ્રી સદ્ગુરુ બ્રહ્મા તમે
સર્વજ્ઞ હોવાથી શ્રી નારાયણને લાથોલાથ કહી આગખાતી
આપો છો. એવા અગાધ, અમાપ જ્ઞાન વાલા હો ! શ્રીસદ્ગુરુ
બ્રહ્મા, શ્રી સદ્ગુરુ શેષદેવ પીર સુદર દીન સાહેબ ! આપના
વચનામૃતાનાં કાંઠ શબ્દાર્થ યથા મતિએ આ પુસ્તકમાં દરેક
સુલ્લક્ષના અદરાઈ છે. તે તો આપના યજ્ઞગાનના પ્રેમ વરતા છે.

'પ્રેમ' 'પ્રેમ' 'પ્રેમ' એ તો આપનું જ શુદ્ધ સ્વરૂપ છે.

પાસર પણ થએલ એવા આપથીને ચરણ સ્પર્શના આશા
સહીત ચરણ કમલ સમીપે હાજર થવાયું, તેના સ્વીકાર એજ
આપની કૃપા દ્રષ્ટિ.

ઘોષક

આત્મોદિત આપનો લઘુ કિંકર

સૈયદ ખાવા સાહેબ અહમદઅલી

ખાડી.

પ્રસ્તાવના

અખિલ વિશ્વના રચનાર આદિ નારાયણેજ સૃષ્ટિની રચના પ્રેમ પ્રગટતાંજ કરી દીધી. જગત ઉત્તપત્તિના મુલનું મુલ કારણ પ્રેમજ છે. એક ખીજને મલવા પ્રથમ પ્રેમ અગ્ર પદ છે. કુટુંબો પ્રેમેજ સુખે દિવસો નિરગમે છે. રાજકાર્ય. ગામ, દેશ, પરદેશ ત્યાં જુઓ ત્યાં પ્રથમ પ્રેમ પ્રધાન પદે. સલાહ સંપ. આનંદ, શાન્તિ ત્યાં હશે ત્યાં પ્રથમ પ્રેમ પ્રમુખ હશેજ.

પ્રેમ કુદરતી પ્રેણા છે. શ્રી હરિનાં સંકેતની દોરી છે. પૂર્વનાં સન્નિવેતાના અનુગ્રહે કરી પ્રેમ પોતાની મેળેજ સ્ફુરી આવે છે. માં આપ ઉપરનો, પુત્ર પુત્રાદિ ઉપરનો, બેન ભાઈ ઉપરનો. ભાઈ બેન ઉપરનો, બેન બેન ઉપરનો. ભાઈ ભાઈ ઉપરનો એમ એકમેક અરસ પરસ ઉભય પક્ષે પ્રેમ કરીજ શાન્તિએ સુખ ભોગવી રહ્યા છે.

જગતનો નિર્વાહ આદર પાપણનું સાધન ધન, ધાન્ય હોવાથી તે પ્રાપ્તિનું મુખ્ય કારણ પણ પ્રેમ છે. જેથી અનેક કષ્ટે પણ મનુષ્ય સંચે છે.

જગત ઉત્તપત્તિનું કારણ પ્રેમ હોવાથી પ્રજા ઉત્તપન્ન કરનાર દમ્પતી અતીજ આદરે પ્રેમ ભોગવી રહ્યા છે. નિર્વાહનાં સાધનો દમ્પતી ગમે તેવા સંકટો સહી પ્રાપ્ત કરી ગમે તેવા દુઃખો ભોગવી એક ખીબ્દથી અગામી રહી શકતાંજ નથી.

પ્રેમ એવી અનિવાર્ય સ્થિતીનું તાર તમ્બ છે કે સદ્ભાવનાએ ઉપજેલ પ્રેમ કદી પણ પાછું પડતુંજ નથી. પ્રેમીને ગમે તેટલો તાડન, તાપન, છેદન, નિર્ધર્મણુદિથી છિન્ન સિન્ન કરવામાં આવે છતાં શુદ્ધ સાત્વિક પ્રેમ તે તો પ્રેમજ છે. એ અતિ અળ હોવાથી પ્રેમ કાળે નિરાશા સમજી શકતુંજ નથી.

અભેદતા તો પ્રેમનીજ છે. પ્રેમી કદી પણ ભેદતા નથી. પ્રેમીનો કોઈપણ કાળે કોઈપણ નાશ કરી શકતો નથી. પ્રેમ પ્રેમીનો સદાકાળ રક્ષિત રહેલો છે, ગમે તેવો નિર્ધર્મ અનુષ્ઠ વ્યારે પ્રેમ ઉત્પન્ન કરી લે છે ત્યારથી તો તેમાં દગ્ગરો હાથી, દગ્ગરો પોદ્દા-એનું અળ ઉપજી જતું છે. તેનો મુકાબલો [સ્પર્ધો] કોઈ કરી શકતું નથી, અને તેમ કરવા ભલે ભલાએ પાણુ દિગ્મત કરી શકતા નથી. ખાતે શ્રી પરમાત્મા પાણુ હારી જાય છે.

ભેદા ભેદ કે ઉંચ નીચ પ્રેમ સન્મુખે હોતુંજ નથી પ્રેમ સમાપ શુદ્ધ સાત્વિકતાજ પિતાજી રહેલ છે. જેથી સર્વત્ર એકજ અત્ત ભજાય છે. હીણા ખીણો નગરે ન આવવાથી કલેશને તો કાયમને માટે નિવાંજલી અપાએલી હોય છે.

પ્રેમ સનાથ છે. એક પ્રેમી દગ્ગરો અનાથાનું રક્ષણ પુરણ વંચ કરી શકે છે. વિદ્વાદિતો તેની નગરે આવેજ કયાંથી ?

પ્રેમ અસાધ્યને સાધ્ય પદમાં કરી શકે છે. મરદા ને જીવતા, માંદાને સાગ્ય જાણુમાં બનાવી દે છે. ચંદ્ર સૂર્યોદિ સર્વ શ્રેણો, ખજોળ, મજોળ, અજ્ઞપુરી, કૈલાશ, વૈકુંઠ, સ્વર્ગ યમપુરી. નકોદિ જાણુમાં ગમે ત્યાં દ્રાષ્ટી સમજા હાજર કરી શકે છે, રાજ્ય, મહારાજ્યાદિ જાણુમાં પ્રાપ્ત કરી જાણુમાં તેનો ત્રય પણ કરી શકે છે. દેવ દાગવ, કિંકર, યજ્ઞ, જૂત, પહીત, જીન, દેવ, પરી, અનાવળ, પીર, વલી. ઓલિયા આદિ ને આધીન કરી ધાર્યું કરાવી શકે છે.

યોગીયોનો સાચો યોગ તો પ્રેમજ છે પ્રેમી હજારો યોગનને
અંતરે હોય છતાં ઇચ્છતાંજ તુર્ત પ્રેમ પાત્ર તેનો આવી મલી વિયો-
ગનાં કષ્ટ અદ્વય થાય છે.

પ્રેમ અમુટ આનંદનો ઝરો હોવાથી સર્વ પાપ પ્રાપ્ત્યોનો નાશ
કરી દે છે. પવિત્ર શ્રી સદ્ગુરુજી એની સાધ કરતાં કરતાં આવી
પોતાની શરણે વગર કષ્ટ કરી લે છે, શ્રી આદ્ય નારાયણ પ્રેમીનાં
પાસમાં પડેલ હોવાથી પોતાની આસ વિમુક્તી કરી પોતા બેળા
બેળવી લે છે.

પ્રેમ, પ્રેમ, પ્રેમ ! અહો પ્રેમ ! તારી અગાધ કળા શુદ્ધિકાની
નજરે ન આવવાથી તારો ખોટો અર્થ કરી દુઃખોએ તને બદનામ
કરે છે. પવિત્રા ન તારી કેટલી કદર ને જરૂર છે ? તારી કેટલી
અગત્યતા સ્વિકારી રહ્યા છે ! એજ તારો પ્રમણ વિજ્ય છે.

એવા પ્રેમ દશ્યા આ અંથ દર્શાવી રહેલ છે. પ્રેમીઓ આ
પ્રેમ મારા પીતાં પીતાં કરી પણ શાન્ત થાય એમ નથી.

શ્રી સંગોર યત્ના પીર સુદર દીન સાહેબ [સંગોર શોભવે]
આદ્ય સરણ કરવા પ્રેમની રૂપ રેખા આંટી શુદ્ધ પ્રેમનું અલોકિક
ચિત્ર દોરી આપ્યું છે. જેથી શ્રી નારાયણ સાથે પ્રેમ કમ કરવું ?
તે સહેજમાં શિખી જવાગ્ય.

આ પ્રેમ ગાથા સરણ સાધરણ ભાષામાં રાટાંત સિદ્ધાંત સદ
હોવાથી આનંદિત રસિક પ્રવાહ વહેવરાવી રહેલ છે. આ અમૃતમય
સાગરિકાના હસો અવાજ મુકતાદેલ ગ્રહી લેશે.

સત્યની શુદ્ધમતા દર્શાવનાર આવી ઘણી નાની મોટી ગાથાઓ
શ્રી સદ્ગોર યત્નારૂપ દિવ્ય જોતિયો જગદ્ગુરુ પ્રચારી ગએલ છે.
એથીજ સત્પંથની આવ્યશકતા કેટલી છે ? તેની ખાત્રીના પૂરાવા

માટે પૂર્ણ છે. વેદનાં મહાં ગુહ્યાર્થો અને તત્ત્વ ભેદોને કેવી ઉત્તમ રહેલી ને શરણતાએ અભણ જનોનાં હૃદયમાં ધર કરાવી દીધા છે ?

સચોટ પ્રેમ ઉપજાવનાર સત્પંથમાં આવી ઘણી ગાથાઓ સત્પંથનાં સ્વામીઓ પ્રગટ કરી ગએલ છે, કે જે એકવાર હાથમાં લીધા પછી મૂકવા મન થાએજ નહિ. અલ્પના ભેદુ અવતાર પાત્ર ના પારખુ, પ્રેમના પારંગત ભકતોજ દિવ્ય જ્ઞાનના આદિયોજ સત્પંથ સેવી રહ્યા છે. કલિયુગમાં મોક્ષાદિ કલ્યાણનું સર્વોત્તમ માર્ગ એક સત્પંથજ છે. એના પ્રમાણોની કાંઈ આવ્યશક્તિ રેહતીજ નથી. સર્વ વેદોનું તત્ત્વ જ્ઞાન પ્રતક્ષ દિવ્ય ગાથાઓ પ્રગટાવી રહેલ છે. એ વિષયનાં ગુણ ગાન કરવા-એતો સોના ઉપર દોળ કરવા બરાબર છે.

શ્રી સદ્ગોર અલ્પા નુર સદ્ગોર પીર શ્રી સુદર દીન સાહેબની જય જય જય એથી વિશેષ લખવું એ મારી શક્તિ બહારની વાત છે. એટલેથી સતોપ માની સુજો સત્ય સમજવા ભાગ્યશાળી નિવંડો ! આ અરજ શ્રી અલ્પ સ્વરૂપ સદ્ગોરજી આગલ માંગી વિરમુ છું.

સંવત ૧૯૮૫ નાં
ગોકુળાષ્ટમી

લી. શ્રી સદ્ગોર અલ્પાનો
આશાવંત સત્પંથી
ખાકી
પીરાણા

લેખકના બે બોલ.

સત્પંથ આદે અંત (આદિ અનાદિ) નો એ એકજ સનાતન ધર્મ છે. એમાં સાકાર ઉપાસનાનું પરમ હૃદય સમાએલું છે. ઉપાસ્ય દેવમાં શ્રી આદિ નારાયણે (જગત કર્તાએ) સમયે-સમયે-સમયના ભેદો સમજાવવા કૃપા કરી મનુષ્ય રૂપે આવેલ તેઓનાં સાક્ષાત સ્વરૂપને સ્વિકારે છે. ઈંદ્ર, કાષ્ટ, માટી, પથ્થર, પાણી, ધાતુ આદિની કૃતિમ મુર્તિને નહિ.

અસંખ્ય યુગો પેહલાં વહી ગયા, અસંખ્ય વેળા જગત ઉપ-વનવ્યું અને લયે કયો. તેમાં અસંખ્ય અવતાર શ્રી નારાયણે લીધેલ. એ અવતાર પાત્રમાં પ્રેમ અને આદરેજ પ્રાણી માત્રનું કલ્યાણ છે, એ સિદ્ધ વાક્ય હોવાથી શુદ્ધ જ્ઞાનિઓ આગળ, પાછળ, દમરૂં માનેલું, વહીસો પાળિત મળેલું, એવા ભેદ ભાવોમાં ગતને માન આપી વર્તમાનનું અનાદર કરે ગયા. અનાદરની દદ કે સિમા પણ કુદાવી ગયા ! ત્યાં સુધી કે શ્રી હરીથી શત્રુવટ આદરી દીધી. જેવા કે, હરણાક્ષ, રાવણ, કંશ, દુર્યોધનાદિ.

શાન્ત ભાવનાઓ વાળાઓએ પણ ગત અવતારમાં લાગેલ પ્રેમ આગળ વર્તમાન અવતારની દરકાર જરાયે ન કરી, એ પરંપરાએ એક પછી એક એમ અનેક ધર્મો, (પંથો) ની મમતાએ કરી જ્ઞાનનો માર્ગ ગુંચવી નાખી સત્ય માર્ગ માટે જરા પણ માર્ગ રહેવા દીધો નહિ. જેથી શાસ્ત્ર વિનાજ ભાવનાસય ધર્મો અને પંથોનું

સંગ્રહસ્થાન રચાઈ ગયું અને જગતમાં ધર્મીનાં કારણે કુસંપનો સમુદ્ર ભરતી ઓટે ઝાલા ખાતો થઈ ગયો. ત્યાં સુધી આવી ભાવનાઓના પરદાઓ, અને ભેદ ભરમના ભંડારો દસ્તી ધરાવે છે ! ત્યાં સુધી સુલેહ કે સંપ અને શાન્તિની આશા રાખવીજ મિથ્યા છે.

મનુષ્ય માત્રને ધન, દોલત, રાજ, લક્ષ્મી, અસ્ત્રી, પુત્રાદિથી ધર્મ અતીજ વ્હાલું હોય છે. મનુષ્ય ધર્મ માટે શું-શું-નથી કરતો ? આજ ધર્મમાં સ્વાર્થ સાધુઓએ અવળ સવળ પાટા ગોઠવી અંધ શ્રદ્ધાળુ ભોળા ભાવિ ભક્તોને અડાવી આરી પોતાના રચેલ ને ગોઠવેલ પાસને ધર્મ દેહાવી દીધો. ભોળા ભાવિકો તેના ભોગ બની રહ્યા. તેનો કાંઈક નમુનો અત્રે આપ્યું અસ્થાને નહિ લેખાએ.

સત્પંથ સંપ્રદાયમાં સર્વ માન્ય અને પવિત્ર મનાતા કેટલા સુત્રો આ પુસ્તકાંતે આપેલા છે, જેમાં કાઈના પાળુ જે મત નથી. સમયોચિત પુરૂષ, સ્થળ, સંજ્યા, નામ, ગુરૂ પરમ્પરા, વંશ પરમ્પરા, સમયાદિની સમજ સરળ કરવા મહાન પવિત્ર અત્ત રૂપેએ વર્ણી સમજણ પાટી આપી છે, છતાં બુની પહેલ પ્રથા પ્રમાણે રૂઢીને વળગી રહેનાર પોતાની હક ન મુકતાં સમયના સ્વામીની નિંદાએ લાગી રહે છે ! એ ન્યાય શ્રી સદ્ગોર અત્તા પીરસુદર દીન, શ્રી સદ્ગોર અત્તા પીરકપીર દીન સાહેબને સેવનારાઓ પંકીનાઓએ પાળ સ્વિકાર્યો છે.

શ્રી અત્તાવતારનેજ પીર, ગુરૂ બારકળા સદિતનાને સત્પંથીયો માને છે. શ્રી વિશ્વ અવતારનેજ ધર્મામ, શાહ શોળ કળાવાળાને સત્પંથીયો પુજે છે, એઓ શ્રી ક્યાંથી ક્યાં સુધી કીયે ટેકાણે કેવા રૂપે, કેવા નામે રહેશે ? પછી ક્યાં પધારી જશે ? એ ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્યના ભેદો પ્રકાશેલા સત્પંથીયો પુરણુ પ્રેમે સ્વિકારી એક નિષ્ઠાએ એ તરફ બેઠા રહેલ છે, પણ સ્વર્થ સંજગતાનાં

ડોળ ધાલુઓને રચતા નથી. સુક્તિ પ્રયુક્તિએ નાણા કે વગસગ બળે પોતાની કૃતિમતા નલાવી છે. જેમકે—

શ્રી પરમ બ્રહ્મરૂપ શ્રી પીર કબીર દીન સાહેબ પછી તે પદે શ્રી મહાન પરમ બ્રહ્મ પીર શ્રી ઇંદ્ર ઇમામ શાહ સાહેબ થશે-એ ભેદનો પ્રકાશ શ્રી પરમ બ્રહ્મરૂપ પીર સુદર દીન સાહેબ શ્રી પ. બ. પી. કબીર દીન સાહેબ શ્રી શાહ નરહરલામ શાહ શ્રી શાહ નુરમહમ્મદ શાહ (મહમ્મદ બીન હરલામ શાહ) આદિ પ્રસારી ગએલ ! પણ એઓનાજ પ્રેમી (હુમંડી) ભક્તો આવા મહાન દિવ્ય પુર-પોતી દિવ્યતાને ઠોકરે ઉઠાડી દઈ શ્રી પં. બં. રં. પીં. કબીર દીન સાહેબના અવશાન પછી તુર્ત એઓશ્રીની આજ્ઞા નેવે મૂકી દઈ શ્રીજી પહેલાં કેટલાએ વરસ અગાઉ મરી ગએલ પીર નાજદીનને હાજરપીર તરીકે ગણવા પ્રપંચ આદ્યું. એ ભોપાળું પ્રપંચીયોનું આધું ન હાલવાથી તુર્ત એક કૃતિમ કાગળ અને રશનાઈનો દેવ (હાજરપીર) કલ્પિત સ્વાર્થ સાધવા શ્રી જીની આજ્ઞા ભંગ કરતાં જરાએ ન અચકાયા ! ને પીર શ્રી ઇમામ શાહ સાહેબને વીશરી ગયા.

એમજ શ્રી ઇમામોના વિષયમાં પણ કૃતિમતા ઉપજવતાં અચકાયા નથી ! જેવો શ્રી બ્રહ્મરૂપ ગુરૂદેવ નુ રફેટન ઉપર બતાવેલ મહાન દિવ્ય પુરૂષાએ કયો છે, તેવોજ શ્રી વિષ્ણુ અવતાર ઇમામોના વિષયમાં પણ પ્રકાશ નાખેલ છે. શ્રી વિષ્ણુ અવતાર ઇમામ નુરમહમ્મદ શાહ (મહમ્મદ બીન હરલામ શાહ) સાહેબ શ્રી વિષ્ણુનું તેજ શ્રી બં. રં. પીં. કબીર દીન સાહેબને અર્પણ જેથી એઓ શ્રીનાં પુત્રરૂપે મહાન પ્રભુજી શ્રી નર અલી મહમ્મદ શાહ નામે પ્રગટ થશે. તે ભવિષ્ય વાણીને પણ ઉચ્ચતાવવા જરા પણ ખામી ન રાખતાં ! અંધર વર્તાવી કમાઈ ખાવાનો પોતાનો માર્ગ સરળ કરી ! ધર્મને

નામે અંધ શ્રદ્ધાળુઓને ગળે ઘુમંદરૂપી ઘંટ વળગાડી દીધા ! કે તે ઘંટનો શબ્દ બીજા પવિત્ર શબ્દને કાન સુધી પહોંચવાજ ન દે.

પ્રપંચિયો ત્યારે ક્રશળતા આદરે છે ત્યારે તો અનેક પરદા-ઓએ કરી સત્ય સંતાડવા પ્રયત્નો કરે જાય છે. સત્ય અખંડરૂપ હોવાથી કદી એ સંતાતોજ નથી પણ અંધ શ્રદ્ધાળુઓની આંખો સ્વ-માન્ય શાસ્ત્રોએ વર્ણવેલ સત્યને પણ નેહ શકિત નથી.

અલંબતા, મમતાનાં બંધોએ પાંડલા ધર્મ લાગલા એક પછી એક વધેજ ગયા. હૈયા સુતાઓને પ્રપંચમાં કેમ બાંધી રાખવાની યુક્તિઓ અજમાવવામાં આવી, દાલએ યુક્તિઓ ધર્મને નામે પોપાતી થઈ રહી જેના બોગે શુદ્ધી સંગંઠન, ઈશાચત, તખલીગ, બદ્દુલ્હદિ પ્રકારની નોખી નોખી સંસ્થાઓ સ્થપાઈ, જેમાંથી મારો, કાપો ! એવા શબ્દોરૂપ પ્રેમનાં ઝરાનાં ઉદ્ધાળા નીકળી જગત નાશક શસ્ત્રોની છોળો ઉછળવા લાગી. પ્રેમને બદલે ક્રોધને છર્પા પ્રકાશી આવ્યા.

મમતા, અને ક્રોધ પીરશનાર વિરાઓને પ્રેમ ઉપવનવનાર સત્પંથ ધર્મ કદી પણ વ્હાલો લાગેજ નહિ.

અત્ર સર્વ સુજો સન્મુખ વિનંતી કરી વિનવું છું કે ત્યાં સુધી ધર્મ કે કોમી વાદનો ક્લેશ આપણા વચમાં છે ! ત્યાં સુધી આપણે ક્રાંત પણ ઉપાએ શાન્તિ પ્રચારવી શકનારજ નથી. જગતમાં શાન્તિ પ્રચારવા દુશ્મનનારા મહા પુરોએ જરૂર સત્પંથનો અભ્યાસ કરવોજ નેહાય. એમાં ધાર્મિક કે કોમી પક્ષ વાદની જરા પણ ગંધ નથી. સત્પંથ પુર્ણ અભ્યાસે જગત સન્મુખ મુકેજ સંપ. શાન્તિ. સુલેહ, આનંદ મેહેજમાં પ્રચાર પામી જશે.

લી૦ આપનો,
સત્પંથી આડી.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠાંક
૧ સદ્ગોરતા શ્લોક	૧
૨ જ્ઞાન ચેતો ચેતો મન ચંચલ કરી ચેતો—	૫૧
૩ જ્ઞાન જીરે મારા હંસાજી, કરહી કમાનો—	૫૩
૪ જ્ઞાન કે જીરે ભાઈ, પીર કબીર દીન શિરબંધ લાવ્યા—	૫૫
૫ જ્ઞાન કે જીરે ભાઈ, પીર કબીર દીને સાકર દીની	૫૭
૬ „ કે જીરે ભાઈ, શાહજાનો ખતમાં એસાજી લિખિયા	૫૯
૭ „ કે જીરે ભાઈ, હમે વરસ પાંચનાં લતા.	૬૧
૮ „ કે જીરે ભાઈ, હમે ચાલીને આગળ આવ્યા.	૬૩
૯ „ કે જીરે ભાઈ, બાપ દાદાની જમાતમાં આવ્યા.	૬૫
૧૦ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યાંથી ચંદન વિરજ લીધા.	૬૮
૧૧ „ કે જીરે ભાઈ, હમારા બાવાએ હમીને કહ્યા.	૭૦
૧૨ „ કે જીરે ભાઈ, કાજી મુલ્લાં સરવે એકલા હુવા.	૭૨
૧૩ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યાં થકી હમે આપે સિધાર્યા.	૭૪
૧૪ „ કે જીરે ભાઈ, દક્ષિણ દેશ માંહેજ રમવાને ચાલ્યા.	૭૬
૧૫ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યાં થકી હમે આપે ચાલ્યા.	૭૮
૧૬ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યાંથી હમે ગુજરાતમાં આવ્યા.	૮૦
૧૭ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યારે બેસી હમે એમજ કહ્યા.	૮૨
૧૮ „ કે જીરે ભાઈ, કાજી મુલ્લાં શાહ શું વાતજ કરીયા.	૮૪
૧૯ „ કે જીરે ભાઈ, અમરકલ છે ગુરજને લાથે.	૮૬
૨૦ „ કે જીરે ભાઈ, આજ કલિયુગમાં હરિયે સ્થાનક રચીયા.	૮૮
૨૧ „ કે જીરે ભાઈ, નર નરશાહ ત્યારે તખતે બેશે	૯૧
૨૨ „ એજ પશ્ચીમથી શાહ ના દલ આવશે	૯૩
૨૩ „ જીવ તું શું આવ્યો સંસારમાં	૯૫
૨૪ „ એ વિરા ભાઈ કરીલો કરબી હંસ પહોળા	૯૮
૨૫ „ નાના દશ અવતાર પીર મુંદરદીન ના ભાખેલ	૧૦૦

ૐ

સતપંથના છાપેલ

તૈયાર થયેલા હમારે ત્યાં મળતા પુસ્તકો.

નામ.

દર્શનલાભ.

૧ સતપંથી આજ્ઞાપત્ર.	રૂ. ૨૭
૨ બુદ્ધા અવતાર.	રૂ. ૧૧૧
૩ ભાભારામ સુબોધ.	રૂ. ૧૧
૪ સત્ય પદ બોધિની.	રૂ. ૧૭
૫ નાયા કાકાનો સંવાદ.	રૂ. ૦૧૧૧=
૬ સતપંથી કર્મ પ્રયોગ.	રૂ. ૦૧૧૧
૭ મોહોરના દર્શનનાં પાના.	રૂ. ૧૧
“ અમૃતવાણી ”	રૂ. ૦૧૧=
૮ શ્રી અમૃતવાણી	રૂ. ૦૧૧૧
૯ મૃગોદ્ધાર.	રૂ. ૦૧=
૧૦ સતપંથીઓનાં કર્મ.	રૂ. ૦૧=
૧૧ દરે બુદ્ધે બરી.	રૂ. ૦૧=
૧૨ મોક્ષ દાર.	રૂ. ૦૧=
૧૩ સંત વાણી.	રૂ. ૦૧=
૧૪ કલિતારક મંત્રમ્.	રૂ. ૦૧
૧૫ સત્યનું શોધન.	રૂ. ૦૧
૧૬ શ્રી હમામ શાહ આવના પરછા.	રૂ. ૦૭=
૧૭ ભક્તની શોધ.	રૂ. ૦૭=
૧૮ શિક્ષાપત્રી.	રૂ. ૦૭=
૧૯ આશાણી.	રૂ. ૦૭=
*૨૦ નારણ રામજીનું પ્રતિ ધ્વની.	રૂ. ૦૭=
૨૧ સતપંથીઓનો સધિયારો.	રૂ. ૦૭૦૧
*૨૨ અરજી.	રૂ. ૦૭૦૧
૨૩ સતપંથીઓનું અંજન.	રૂ. ૦૭૦૧

* આ નિશાનીવાળા પુસ્તકો ખલાસ થઇ ગયા છે.

સત્પંથનું સ્વરૂપ.

૧ ટેક, ૨ પ્રતિજ્ઞા ૩ નિયમ

૧ સત્પંથીની ટેક.

૧ સત્ય, ૨ પુરુષાર્થ. ૩ પ્રેમ, ૪

સમાન ભાવ, ૫ ક્ષમા.

૨ સત્પંથીની પ્રતિજ્ઞા.

(૧) સત્પંથીનાં સર્વ નિયમોનું સેવન, (૨) બાળકોને સત્પંથી કેળવણી અપાવવી, (૩) અંધશ્રદ્ધાનો ત્યાગ કરવો.

૩ સત્પંથના નિયમ.

૧ શરીર શુદ્ધી, ૨ હૃદય શુદ્ધી,
૩ વ્રત, ૪ ઉપાસના, ૫ ધ્યેય.

૧ શરીર શુદ્ધી અર્થે.

લાઠી સુતક, ઐટલે રજવાલાથી મરણ પર્યંતના સ્નાનાદિ પ્રયોગો, શ્રી ક્રમામ ગોરની આજ્ઞાનુકૂળ ઉતરાવવા તથા પાળવા.

૨ હૃદય શુદ્ધી અર્થે.

માદક પદાર્થોનું ત્યાગ, (લશણ, ડુંગળી, હીંગ, તમાકુ, અડીણ, ગાંજે, ભાંગ, તાડી, ચડચ, માંસ, મદિરા, વ્યાજ ગળી આદિને સર્વ પ્રકારથી ત્યાગવા.) શ્રી ક્રમામ ગોરનાં વચનાનુકૂળ.

૩ વ્રત અર્થે.

શુક્ર વારી બીજ અને દશાંશ શ્રી હમામ ગોરનાં
વાક્યાનુસાર પાળવી ને દેવી.

૪ ઉપાસના અર્થે.

સંધ્યાચારવખત. પૂજઘટપાટાદિની ક્રિયા શ્રી હમામ
ગોરની વાણી અનુગ્રહ કરવી.

૫ દ્યેય અર્થે.

આજ પ્રયત્નીત સમયના દ્યેય પુરુષ શ્રીનીષ્કલંકી
નારાયણ, તેજ પરમ નીરંજનનાંનુર (૩૫) સમગ્ર પૂરી રીતે
શ્રી હમામ ગોરનાં વચનાનુગ્રહ માનવું.

શ્રી સદ્ ગોરના શ્લોક.

શ્રી સદ્ ગોર બ્રહ્માવાચ્યા સત્ય છે.

૧ સદ્ ગોર કહેરે, ૩પિયુ પિયુ સખ્ખુગ કરે,
અને પિયુ ન પાવે કોએરે;
મુખે જપંતા પિયુ ના મિલે,
એ તો શિરકે સાટે હોએરે. ૧

સદ્ ગોર કહેરે, શિરના સાટા તે કરે,
જે રેણી પજગાવે આપરે;
જીવ લગાવે જિંકર શું,
તો સાચા જસૂજન પાસરે. ૨

૧ સદ્=સાચા, પવિત્ર. ૨ ગોર=ગુરુ ૩ પિયુ=માલિક, પતિ,
સ્વામી, પ્રમાત્મા. ૪ રેણી=રાત્રી. ૫ જગાવે=ભક્તિ કરે, સમરણ કર્યા
કરે, ઉંધે નહિ તે. ૬ જિંકર=જાપ જાયાજ કરવો. ૭ સુજન=પેદા
કરનાર, સુજનહાર.

સદ્ ગોર કહેરે, પિયુ પિયુ હવ જંત કરે,
અને પિયુ ન પાવે કોઁરે,
હહુ જપંતા પિયુ જો મિલે,
તો બગજ હંસા હોયરે. ૩

સદ્ ગોર કહેરે, બગ હંસાનો પહંતરો.
અને દિશે તે એકજ રંગ રે;
બગ ચરે ૧૦ મીન ૧૧ માનીયા,
હંસા ચરે રે ૧૨ રતન રે. ૪

સદ્ ગોર કહેરે, કાચ રતનનો પહંતરો,
અને ૧૩ કસતા તે પાઘઁ ૧૪ ભાંતરે;
કાચ ૧૫ કમાયે તે ૧૬ વિષ ભર્યો,
ભાઈ રત્ને ૧૭ અજવાલા ૧૮ રાતરે. ૫

૮ બગા=બગલું, એક જાતનું પાણીનું પંખી.
૯ પહંતરો,=અંતરો, ભેદ, નોખાપણું. ૧૦ મીન=માછલાં. ૧૧ માની-
યા=મનને ભાવતું, માનેલું, બહાલું. ૧૨=રતન=(રતન, હિરા, માણેક
મોતી વગેરે) ઝવેરાત. ૧૩ કસતાં=પરિક્ષા કરતાં, કસણી લેતાં,
તપાસી જોતાં. ૧૪ ભાંત=ચિત્ર, રૂપ, મુળ, ગુણ, જાત. ૧૫,
કમાયે=કમા+યે, કમા=સુંદર, રૂપળો, યે=સંબોધાને બોલાવવાનો
શબ્દ, પણ. ૧૬ વિષ=ઝેર. ૧૭ અજવાલા=પ્રકાશ, તેજ, રોશની. ૧૮
રાત=રાત્રી, સાંજ.

સદ્ ગોર કહેરે, ^૧સુગરા ^૨નુગરાનો પડંતરો,
^૩સખ સુરત ^૪એક ^૫સમાનરે;
 નુગરા તે ^૬ચલાવે ^૭દામકું,
 અને સુગરા હરિકા નામરે. ૬

સદ્ ગોર કહેરે, નામ લીધામાં અંતર ઘણો,
 જે પ્રેમ શું પ્રિત નાં લાગ્યેર;
 ધુલ ઉપર જેમ લીપણા,
 જેમ છુટા ^{૧૦}માદલ બજાયેરે. ૭

સદ્ ગોર કહેરે ^{૧૧}પ્રેમ ભક્તિ તેને હ્રદે વશે,
 જે ^{૧૨}અંતર ^{૧૩}લેહ લગાયેરે;
^{૧૪}સાસે ઉસાસે જપીયે,

૧ સુગરા=ગુરવાણા, જેણે ગુર કર્યા છે તે. ૨ નુગરા=ગુર વિનાના.
 જેણે ગુર નથી કર્યા તે. ૩ સખ=સર્વ. ૪ સુરત=રૂપ, આકાર, મોઢા. ૫
 સમાન=સરખા. ૬ ચલાવે=ઘૂંટે, ચાલના કરે, તલખ કરે, પ્રેમ કરે,
 વડાલું ગણે. ૭ દામ=પૈસો, માયા, ધન, દોડત. ૮ અંતર=છેટાપણું,
 વેગળાપણું, દૂર, છેટે. ૯ કૂટા=ટૂટેલ, ફાટી ગયેલ. ૧૦ માદલ=ઢોલ,
 પખાવજ, મૃદંગ. ૧૧ પ્રેમ=લશ્ક, વડાલ, સ્નેહ. ૧૨ અંતર=હૃદયનો
 ગુહ્ય ભાગ. ૧૩ લેહ=તગ્ની, ધુન, એકતર. ૧૪ સાસે ઉસાસે=સ.સો
 (શ્વ.સ) આવે છે ને જાય છે તે સ.થે સાથે, શ્વાસના ચડવા
 ઉતરવા સ.થે.

જેમ ૧૫કાને ૧૬સુરત ૧૭નવજાએરે. ૮

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૮જિસ્મા ૧૯ધમાન ૨૦પ્રગટયા,
૨૧તિસથી ૨૨ગફલત હોવે દુરરે;
ત્યાંહા ૨૩અંધારા ૨૪ કયા કરે ?
જ્યાં સૂજન કરા ૨૫નુરરે. ૯

સદ્ ગોર કહેરે, નુરે તે ૨૬મંદિર ૨૭સમારિયા,
અને નુરે ૨૮રચ્યો ૨૯અસમાનરે;
નુર માંહેથી નુર પ્રગટયા,
તેનું સદ્ ગોર ૩૦બ્રહ્મા નામરે. ૧૦

૧૫ કાને=કાંઈ પણ ઠેકાણુ, કાન સુધીપણુ. ૧૬ સુરત=સુર્તા
ખ્યાલ, ધ્યાન. ૧૭ નવ=નહિ. ૧૮ જિસ્મા=જેમાં. ૧૯ ધમાન=શ્રદ્ધા,
વિશ્વાસ, ભરોશો, ભાવ, આસ્થા. ૨૦ પ્રગટયા=ઉપજાવ્યો, પ્રગટ થયો,
જાહેર થયો, નીકળ્યો. ૨૧ તિસ્થી=તેનાથી. ૨૨ ગફલત=ભુલ, આળશ,
પ્રમાદ. ૨૩ અંધારા=અજ્ઞાનપણું, અંધારું, મુંઢ વૃત્તિ. ૨૪ કયા કરે=
શું કરે ! ૨૫ નુર=પ્રકાશ, તેજ, અંશ. ૨૬ મંદિર=દેવળ, ઘર. ૨૭
સમારિયા=શોભાવ્યા, સણગામ્યાં. ૨૮ રચ્યો=ખનાવ્યો. ૨૯ અસમાન=
આકાશ, નભ, સપ્તભાવન. ૩૦ બ્રહ્મા=નિર્વિકાર, પવિત્ર, પરમાત્મા,
સતો ગુણના પ્રધાન પુરુષ.

સદ્ ગોર કહેરે, નવલખ ૧ખાતાં આખીયા,
એ તો ૩નખી અને ૪રેહમાનરે;
૫ત્રી ૬ગુજરી અને ત્રી ૭ફારસી,
ત્રણમાં લખિયા ૮કુરાનરે. ૧૧
સદ્ ગોર કહેરે, અમે આવ્યા ૯એહ લોકથી,
૧૦દશે અસમાન બેએરે;
૧૧રંગ ૧૨ભોગ ૧૩પદ્મીએ બહુ રમે,
પણ ૧૪ધિક થોડામાં હોએરે. ૧૨
સદ્ ગોર કહેરે, ૧૫ભાગ્ય ૧૬વડા તે લોકના,
બેગે કીધા ૧૭તપ ૧૮તિર્થ ૧૯વ્રત ૨૦દાનરે;

લખ=લક્ષ=ધ્યાન, લાખ ૧ખાતાં=વાતો, ૨આખીય =મોલ્યા, કહીયું. ૩નખી
=(નખી મહામંદ)જેને પરમાત્મા પોતાની એધાણી (શિકકો) કરી સંસરમાં
બોધ દેવા મોકલે છે, તેવો નખુવનવાલો, પેગમ્બર, સાચો ઉપદેશક,
પરમાત્માને ઓળખાવનાર. ૪ રહેમાન=દયાળુ, પરમાત્મા. ૫ ત્રી=ત્રણ,
૬ ગુજરી=વીતેલી, ભુતકાલની, ગુજ, (દિન્દી, સંસ્કૃત વેદ લગતી,
તમામ ભાષા.) ૭ ફારસી=ભેદયુક્ત (પારસી=ધરાની, ઇંગ્રેજી, તુરાની,
ઇસ્લામી, સુરિયાની આદિ ભાષાઓ) ૮ કુરાન=આકાશવાણીનું ઇસ્લામી
પવિત્ર શાસ્ત્ર. (અરબી ભાષાના=સમય નુકુળ, વર્તમાનકાળના પુસ્તકનું
નામ.) ૯ એહલોક=ઓ લોક, અખંડ ધામ, પરલોક. ૧૦ દશે અસ-
માન=દશે ભોવનની સૃષ્ટિ, વસ્તી. ૧૧ રંગ=રસ, મગ્ન, રમુજ, આનંદ,
રાગ. ૧૨ ભોગ=ભોગવે, આનંદ આપે તે, ભોગ વિલાસ, ઉપભોગ.
૧૩ પદ્મી=મરતબો, અધિકાર, હોહો. ૧૪ ધરક=પ્રેમ. ૧૫ ભાગ્ય,
નસીબ, કિસ્મત, દૈવ. ૧૬ વડા=મોટા. ૧૭ તપ=દેહદમન, દેહને કટ
દેવું, સયમ. ૧૮=તિર્થ=યાત્રાનાં સ્થાનો. ૧૯ વ્રત=શાસ્ત્રે નક્કી કરેલ
કર્મ, શાસ્ત્રોક્તનિયમો, નીમ. ૨૦ દાન=ધર્મશુદ્ધિએ આપવું તે, પર
માર્થે દહ દેવું તે.

૨૧સ્વર્ગ ૨૨ભોગવી તે ઉતર્યા,
 જેણે નજાણ્યા ૨૩નારાયણ નામરે. ૧૩
 સદ્ ગોર કહેરે, ૨૪બ્રમણાએ ૨૫જગ ૨૬વહી રહ્યા,
 અને ૨૭ભટકતાં ૨૮ભુલાએરે;
 જેને ૨૯નુર સદ્ગોરના ૩૦ભેટીયા,
 તે કેમ કરી ૩૧અમ્મર થાએર ? ૧૪
 સદ્ગોર કહેરે, સોના રૂપા માંહે સાચ હે,
 અને હીજે ૩૨અગન કેરી ૩૩કસરે;
 ૩૪બાજ ૩૫રસાયણ ૩૬ગાલીએ.
 તો કેમ કરી હોવે ૩૭રસરે ? ૧૫

૨૧ સ્વર્ગ=સુખ ભોગવવાનું સ્થાન, જ્યાં સુવા
 પછી શાસ્ત્રો જવાનું કહે છે તે જગ્યા. ૨૨ ભોગવી=માણી, વાપરી,
 ઉપભોગ કરી. ૨૩ નારાયણ=સૃષ્ટિના કર્તા આદિ પુરુષ, જેનું શયન
 (પથારી) હામ પાણી ઉપર હતું. ૨૪ બ્રમણા=કલ્પના, ભુલવણી, દગ-
 બાજ, ઘેલછા. ૨૫ જગ=જગત, સંસાર. ૨૬ વહી રહ્યો=હુંડ્યા કરે,
 ચાલ્યા કરે, ચાલ ચાલ કરેજ નાએ. ૨૭ ભટકતો=ચલતો, ભ્રમતો,
 ગમ્મડતો, વગર ખપનો ચાલ ચાલ કરતો. ૨૮ ભુલાએ=ભુલી જવાએ,
 વીસરી નાએ, મૂકી દેવાએ. ૨૯ નુરસદ્ગોર=(નુર+સદ્ગોર. નુર=
 પ્રકાશ, સદ્=પવિત્ર, ગોર=ગુર.) અત્માત્મની કળા (પ્રકાશ) વાલો ગુર,
 પ્રકાશ (અજવાળું) પાડે તેવો ગુર. અત્માત્મનો અંસા અવતાર, ખાસ
 અત્મા અવતાર. ખાસ નુરમાંથી ઉપજેલા. ૩૦ ભેટીયા=મલ્યા. ૩૧
 અમ્મર=અજર, અક્ષયપદ, જ્યાં મરવાનું નથી. ૩૨ અગન=અગ્નિ, તાપ.
 ૩૩ કસ=કસણી, તાપ. ૩૪ બાજ=વગર, વિના. ૩૫ રસાયણ=રસ
 કરનાર, ખાર. ૩૬ ગાલીએ=ઓગાળીએ, રસ કરીએ. ૩૭ રસ=પાણી
 જેવું, પાતળું, પ્રવાહી.

સદ્ ગોર કહેરે, ગુર કે શિર ગાંઠડી,
અને સેવકકે શિર ભારરે;
લોહાને નાવું બેશીએ ?
તો કેમ ઉતરિયે પારરે ? ૧૬

સદ્ ગોર કહેરે, ગુર અંધા તેના ચેલા પનર અંધા,
અને દોએનાં જાણે જ્ઞેતરે;
આપ મુરાદીને મન હઠી,
તે તો મુએ ના પામે મોક્ષરે. ૧૭

સદ્ ગોર કહેરે. જૂઠા મરણા સખ જુગ મરે,
અને સાચા ન મરે કોએરે;

૧ ગાંઠડી=ભારી, ગાંસડી, બચકા, પોહલી. ૨ ભાર=મોજા,
વજન. ૩ લોહાની=લોખંડની. ૪ ગુર અંધા=અનુભવ વિનાનો અજ્ઞાની
ગુર, જ્ઞાનચક્ષુ વિનાનો. ૫ નરઅંધા=મહાન અંધ, જેને કોઈ પણ
વાતની સૂજ કે ગતાગમ ન પડે તેવો. ૬ જ્ઞેત=પ્રકાશ, અજ્ઞવાણું,
સત્ય પરાયણપણું, સત્યતા. ૭ આપ મુરાદી=પોતાની હઠ કરનાર,
પોતાની મનની ઇચ્છા (મુરાદોમાં) રચ્યો પચ્યો રહેનાર. ૮ મન હઠી
=મનની હઠ ન મૂકે તે, મમતાને વળગી રહેનાર, સત્ય ન સૂજે તેવો.
૯ જૂઠા મરણુ=રોગ, દુઃખ ભોગવી હાય, હાય, ને વાય, વાય, દુઃખ,
દુઃખ, કરેનો. વૈદ્ય કાકતર શેઠના મરે તે.

૧૦ ગુરુ જ્ઞાન વેધ્યા જે મરે,
તેને ફરી મરણનાં હોયરે. ૧૮

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૧ સંસારસાગર ૧૨ મોહજાળછે,
અને શિરપર ભરીયેલ ભારરે;
જે સત્યક્રી નાવે બેશીએ,
તો સદ્ ગોર ઉતારે પારરે. ૧૯

સદ્ ગોર કહેરે, નાવ ક્રીજે હરિના નામની,
અને સાચા તે ભરીયે ભારરે;
પવન ચાલે જે પ્રેમકા;
તો સદ્ ગોર ઉતારે પારરે. ૨૦

૧૦ ગુરુજ્ઞાને વેધ્યા=ગુરુના જ્ઞાનને આધીન રહી
ધર્મ પાળવો, જે કાંઈ આવરણ આવે તેને સહન
કરી આજ્ઞા પાળવી તે, સર્વ સંકટો આજ્ઞા પાળતા મોક્ષવા
ગુરુના જ્ઞાને વિંધાઈ જવું, ધાયત્ર થઈ જવું. ૧૧ સંસાર સાગર=
જગત, દુનિયાના કુથાનો પાર ન આવે તેવો માયાની પ્રપંચ જાળને!
દરિયો, માયાનો સમુદ્ર. ૧૨ મોહજાળ=બ્રાંતીનો પાસો, અજ્ઞાનમાં પચાવી
રાખનાર કદો, બ્રાંતીનાં સાધનોમાં પડ્યા રહેવું. ૧૩ નાવ=જહાજ,
વહાણ, મંછવો નાવું.

સદ્ગોર કહેરે, ^૧ભોળાવે જીવ તું ભૂલિયો,
સદ્ગોર^૨ દુઝ^૩ મત્ત જાણુરે;
૪ જીવ પિણ્ડનાં છે જે ધણી,
જેણે^૫ નિપાઇ^૬ ચારે ખાણુરે. ૨૧

સદ્ગોર કહેરે, ચારે ખાણે જીવ તું આવીયો,
અને ^૭ભમ્યો તે બહુ અપારરે;
^૮પૂરવ પુણ્ય તે પોતા તણા,
જે પામ્યો મનુષ્ય ^{૧૦}અવતારરે. ૨૨

૧ ભોળાવે=ભુવવણીએ, ગદ્ગતે. ૨ દુઝ=ખીજ. ૩ મત્ત=નહિ.
૪ જીવ=પ્રાણુ. પંચતત્ત્વના એક સમુહની વિશેષ શક્તિ, પ્રાણુ-
વાયુ, જેથી શરીર ગતીવાન છે તે, આત્મા. ૫ પિણ્ડ=શરીર, ખોળીયું
પંચતત્ત્વનો બનેલો દેહ. ૬ નિપાઇ=પેદા કરી, બનાવી, સૂઝાવી,
ઉત્પન્ન કરી. ૭ ચારે ખાણે=જીવની લક્ષ મોરાસીની ગતીનાં મુખ્ય
ચાર ભાગ, તે સ્વેત, ઉદ્દળીજ, ઇંડજ, જરા. ૮ ભમ્યો=ફર્યા કર્યો,
ભટક્યો. ૯ પૂરવ પુણ્ય=પૂર્વ+પુણ્ય પૂર્વ=પાછળનું+પુણ્ય=
શુભ, ધર્મ, સદ્ગુણ, ઉત્તમકર્મ, ધર્મના કામ. પૂર્વ જન્મમાં કરેલા
ઉત્તમ કર્મ. ૧૦ અવતાર=નીચે આવવું, અવતરવું, જન્મ ધારણ
કરવો.

સદ્ગોર કહેરે. મનુદેહ પામ્યો તો^{૧૧}કયા લયા ?

અને ના જાણ્યા^{૧૨}મૂકતાના^{૧૩}ભેદરે;

^{૧૪}માણક મોટા તો કયા લયા ?

જેને ^{૧૫}અંતર ન પડીયા ^{૧૬}છેદરે. ૨૩

સદ્ગોર કહેરે, મનુષ્ય દેહી તો ^{૧૭}દુર્લભ છે,

તે તો નહિ આવે વારો વારરે;

^{૧૮}પાત્ર^{૧૯}પીછાણી^{૨૦}પરિશ્રમ^{૨૧}પૂજ્યે,

તો ^{૨૨}કુળનો હોયે ^{૨૩}નિસ્તારરે. ૨૪

સદ્ગોર કહેરે, ^{૨૪}કાલ^{૨૫}સિયાણો તારેશિરભમે,

અને મત કાંઈ આંધો ^{૨૬}આશરે;

દમે દમે હરિને જપીએ.

જેમ ^{૨૭}રવી ઉગે પ્રકાશરે. ૨૫

૧૧ કયા લય=શું થયું ? ૧૨ મૂકિત=મોક્ષ, જન્મ મરણથી છૂટી જવું તે. ૧૩ ભેદ=ગુહ્યર્થ, તત્ત્વજ્ઞાન, મર્મ. ૧૪ માણક=રાતા રંગવું ઝવેરત, રાતું મણી, બહુ મુલ્યવાન લાત્ર પથ્થર. ૧૫ અંતર=વચમાં, હૃદયમાં. ૧૬ છેદ=કાણું, વીંધ. ૧૭ દુર્લભ=દુઃખે મલે તેવું, બહુ મોંઘું, મુશ્કેલ, આકર્ષ. ૧૮ પાત્ર=ત્રયક, પવિત્ર, અભરૂપ. ૧૯ પીછાણી=આળખી. ૨૦ પરિશ્રમ=પુરણ અભ્ર, પરમાત્મા, જ્ઞાન અભ્રથી પણ પા. ૨૧ પૂજ્યે=સેવીએ, અધિન થમએ. ૨૨ કુળ=વંશ, કુટુંબ. ૨૩ નિસ્તાર=ઉદ્ધર, પાર પડવું. મેક્ષ થવે, ૨૪ કાલ=મૃત્યુ, જન્મ, ૨૫ સિયાણો=શકરો બાજ, ૨૬ રવી=સૂર્ય.

સદ્ગોર કહેરે, રવી ઉગે અજવાલા લયા,
અને રેણી તે હોવે દૂર રે;
નવે ખંડ માંહે દેવ પ્રકાશીયા,
જેમ પ્રભાતે હગ્યા સૂરરે. ૨૬

સદ્ગોર કહેરે, રવી ઉગ્યાને સર્વે પદિન કહે,
અને રેણી ના કેહેવે કાચે રે;
એમ સદ્ગોરથી જીવને મોક્ષ છે,
અવરેથી મોક્ષ ન હોયરે. ૨૭

સદ્ગોર કહેરે, અમે આઠ્યા સ્વર્ગથી,
અને લાઠ્યા મુક્તિનો ભવરે;
જેને ૧૦ નુર સદ્ગોર ૧૧ ભેટીયા,

૨વી=સૂર્ય. ૨ દેવ=(દિવ=પ્રકાશનું) વિશ્વેસ, (વિશ્વનો ધરા),
પરમેશ, અમ્મર પ્રાણી સ્વર્ગમાં રહે છે તે. સૂર્યદેવ. ૩ પ્રભાતે=સવારે,
૪ સૂર=સૂર્ય. ૫ દિન=દિવસ, દિવસ, ૬ અવર=માળે, અ-મ. ૭ સ્વ-
ર્ગ=સ્વર=આકાશ) દેવાનું ધામ, સુખનું ધામ, દિવ્યલોક, પુણ્યલોક,
૮ મુક્તિ=છુટકારે, સંસાર બંધન-પાપથી છૂટયા પછી જે ઇશ્વર પ્રાપ્તિ
તે. ૯ ભેવ=ભેદ, મર્મ. ૧૦ નુર સદ્ગોર=(નુર+સદ્+ગોર, નુર=પ્રકાશ,
તેજ, અંશ,+સદ્=ઉત્તમ, સાચા,+ગોર=ગુર.) પ્રકાશિત સાચા ગુર,
અભિનું તેજ, જગતને પ્રકાશિત રસ્તે લઈ જનાર ગુર, પરમાત્માને
દેખાડનાર ગુર, મુલ તેજમાંથી ઉપજેલા ગુર. ૧૧ ભેટીયા=મસ્થા,
પ્રાપ્ત થયા.

તે ૧૨અમ્મર હુવા ૧૩ત ત ખેવરે. ૨૮

સદ્ગોર કહેરે, ૧૪પ્રત્યક્ષ જુઓને પારખું,
જે સાચે મને ૧૫પત આચેરે;
૧૬લોહા ૧૭પારસ જે મિલે,
તો પક્ષમાં ૧૮કંચન થાયેરે. ૨૯

સદ્ગોર કહેરે, ૧૯ધયલ ૨૦ભમરીનો ૨૧પંડંતરો,
અને લેઈ ૨૨મંદિરમાં જાયેરે;
ભમરિ ૨૩ચટકો ઇચેલ ૨૪સહે,
તો ૨૫આપ ૨૬સમાણી થાયેરે. ૩૦

૧૨ અમ્મર=અવિચલ પદ, મરે નહિ તે, જેનો નાશ નથી, અક્ષર અખંડ. ૧૩ તતખેવ=તુરત, તેજ વખત, તાબડતોબ.

૧૪ પ્રત્યક્ષ=પ્રગટ, નજર આગળ, રૂબરૂ હાજરીમાં. ૧૫ પત=પતીજ, વિશ્વાસ, ભરૂંસો, ખાતરી. ૧૬ લોહા=લોખંડ, લોઢું. ૧૭ પારસ=મણિ, જે લેઢાંને અડકે તો લોઢું સોનું થઈ જાયતે. ૧૮ કંચન=ચોખ્ખુ સોનું. ૧૯ ઇચેલ=કીડો, ધાનમાં, વનસ્પતીમાં થાય છે તે.

૨૦ ભમરી=પાંખવાળા ઘણા રંગનાં ઝેરી જાતના જીવડા. ૨૧ પંડંતરો=નમુનો, ભેદ, જુદાઈ. ૨૨ મંદિર=ઘર, ધામ. ૨૩ ચટકો=ડંખ, ટચકો, ધા, ખટકું ભરવું તે. ૨૪ સહે=સહન કરે, વેઠે. ૨૫=આપ=પોતે, ભમરી, ખુદ. ૨૬ સમાણી=જેવી, સરખી, બરોબર.

સદ્ગોર કહેરે, ગંગા તે આવ્યા સ્વર્ગથી,
અનેલાગ્યાતે વિષ્ણુને ચરણરે;
અનેક નદિયું આવી મલે,
સર્વે તે હોવે ગંગા ચરણરે. ૩૧

સદ્ગોર કહેરે, ગંગા તે પતીરથ બહુ રહે,
એ તિથે તે સદ્ગોર પીરરે;
એ પ્રભા થકી અલગા રહ્યા,
તે કાવે નદિયું કેરા નીરરે. ૩૨

સદ્ગોર કહેરે, ભુત ભક્તિ સખ ૧૦ જુગકરે,
તે તો પડીયા ૧૧ મોટે ફેર રે;

૧ ગંગા=ગંગા નદી. વિષ્ણુનાં ચરણને પરમેશ્વર પાણીવાલી નદી. ૨ વિષ્ણુ=પાવનકારી શક્તિ. સત્વગુણનું સ્વરૂપ, સર્વવ્યાપક, પરમેશ્વર. ૩ ચરણ=પગ, ટાંટિયા. ૪ વર્ણુ=જાત, નાત, રંગ. ૫ તીરથ=પૂણ્યક્ષેત્ર. પવિત્ર જગ્યા, ધર્મક્ષેત્ર, પુણ્ય ભુમિ, પવિત્ર પુરુષોત્ત્થાન. ૬ સદ્ગોરપીર=સત્ય બોધ આપનાર પીર. ૭ પ્રભા=વેહેન, પાણીનો વેગ. ૮ ભૂત=ભૂતકાલની લીલાની, પંચ-ભૂતોની, પીશાય, ભૂતયોની પામેલ. ૯ ભક્તિ=ભજન, જાપ, માળા, ધ્યાન, સેવા. ૧૦ જુગ=સંસાર, સર્વ લોક. ૧૧ મોટે ફેર=આવાગ-વન, લક્ષ્યોરાસી.

૧૨ જંગલે જીવ ૧૩ અન્નતવશે,
તેને કાણુ ૧૪ ખતાવે ૧૫ સેરરે. ૩૩

સદ્ગોર કહેરે, જંગલે ૧૬ જીવ ૧૭ ભુલો પડ્યો,
તે ૧૮ કિસકુ પૂછે ૧૯ રાહરે ?
એ મહા વનમાં માણુસ મલે,
તો તેતો ૨૦ ઠેકાણા ૨૧ ખતાએરે, ૩૪

સદ્ગોર કહેરે, સંસાર ૨૨ સુનો જુગ ૨૩ અંધો,
અને ૨૪ સુને સુન પૂજાએરે;
જો ૨૫ પાવૈયાને ૨૬ પાનો ચડે,
તો તે જીવ અમ્મર થાએરે. ૩૫

૧૨ જંગલ=વનવગડો, મહાવન. ૧૩ અન્નંત=ગણી
ન શકાયા તેરા, ધણુ. ૧૪ ખતાવે=દેખડે. ૧૫ સેર=મારગ, રસ્તો,
પગથી પડેલ કેડો. ૧૬ જીવ=માણુસ. ૧૭ ભૂયો પડે=તીસરી જાએ,
રસ્તો ભૂલે, વાટ ચૂકી દે. ૧૮ કિસકુ=કોને. ૧૯ રાહ=રસ્તો, માર્ગ.
૨૦ ઠેકાણા=સ્થાન, જગ્યા, ઠેકાણું. ૨૧ ખતાએ=દેખાડે, ભાગવે.
૨૨ સુનો=ગદગત વાલો, ભૂલકણો, ભુલી જાએ તેવો, યાદ ના રાખે
તે. ૨૩ અંધો=આંધળો. ૨૪ સુનેસુન=કિજડ, ખલી, દૈવન વિનાનું,
વસિનવિનાનું. ૨૫ પાવૈયા=હીજડો, ખાચલો, ખદડો. ૨૬
પાનોચડે=ધાવણુ આવે, દૂધ ચડે, છાતીમાં દૂધનું ઉભરાવવું, દુધનો
ઉછાળો આવવો, જોશ મારવું.

સદ્ગોર કહેરે, સાચા જુઠાનાં પારખાં,
અને પરખો તે પરખણ હારરે;
‘મોતી જે ભાગ્યું’ સ્વીધતાં,
તેનું ‘મુલ નહિ ને ખપાડરે, ૩૬

સદ્ગોર કહેરે, સાચાને શિર ચડાવીએ,
અને કહિયે તે અંતરની વાતરે;
જુઠાને કોએ પૂંછે નહિ,
જેને ન જડી^૧ શાહકી^૨ ધાતરે. ૩૭

સદ્ગોર કહેરે, જૂઠાને જગપત્ સાવશે,
અને સાચકું મારે સાતરે;

૧ મોતી=મુકતા, છીપમાંથી દરિયામાં પાકતું મણી, કીંમતી
પદ્ધતિ. ૨ સ્વીધતાં=કાણું પડતાં, સાર કરતાં. ૩ મુલ=કીમત. ૪
પડ=ઉપકાર, બદલો, અવેજ, અહેસાન, વળતર. ૫ શાહ=સરદાર,
આદલાદ, હાકમ, માલીક, વિષ્ણુને. અવતાર મનુષ્યરૂપે હોએ તે,
દમામ. ૬ ધાન=ગુહતાની ચોખવટ, બેદી વાતની કુંચી, ગણવાની
સેલવી રીત, યદી.

પણ જૂઠે જુઠા બે આવી મિલે,
ત્યાં બોલે તે જ્યાંચને સાતરે, ૩૮

સદ્ગોર કહેરે, ‘સભા સોહાતું સર્વ’ બોલે,
કોઈ બોલે ન સત્ય ધર્મરે;
આપ વખાણે પર નિંદા કરે,
ભાઈ તે શિર બેશે ૧૦કરમરે. ૩૯

સદ્ગોર કહેરે, કરમ તે સરવે ઉતરે,
ના ઉતરે પર નિંદા ને ૧૧આળરે;
૧૨પર ગવન ના ઉતરે,
ના ઉતરે આપ હત્યાને ૧૩આલરે. ૪૦

૭ પાંચ ને સાત=ભગતું નહિ તેવું, પાંચ પછી
છો હોય, પણ તે પાંચ પછી સાત ગણે તેવું, (પાંચ પછી છો,
તે ભેગા અનાવડી છો ઉમેરી આરની સંખ્યા. પુરી કરવી તે.)
આરેવ ટ, આરે ઘાટ. ૮ સભા=મંડળ, ધણા જનોનું (વિદ્ધ નોનું) એક
જગ્યાએ ભેગા થવું તે. ૯ સોહાતું=ગમે તેવું, અનુકુળ. ૧૦
કર્મ=દોષ, પાપ. ૧૧ આળ=તોહોમત, અટો, બોલતાન, વગર કારણ
દોષ બોલવો. ૧૨ પરગવન=ખર કર્મ, છીનાણું, વ્યભિચાર. (પર
પુરંપ, કે પરસ્ત્રી ગમન.) ૧૩ આલ=નાનું છોકરું, અણુસમજ
આલક, આત્મહત્યા.

સદ્ ગોર કહેરે, પાંચ હત્યા તો પાપીણી,
જે શીર બેશારે લાએરે;
તે નિત્ય નિત્ય જઈ ગતમાં મલે,
તોએ તે જીવ પાવન ન થાએરે. ૪૧

સદ્ગોર કહેરે, તપ તિર્થ, વ્રત જ્યજ કરે,
અને દેવે બહુ ભૂમીના દાનરે;
તોએ કર્મ ન એવા ઉતરે,
જે કરે ગંગાનું સ્નાનરે. ૪૨

સદ્ ગોર કહેરે, પાંચ હત્યા તે પરલોકથી,
અને લખી જે હોએ ૧૦ લેલાડરે;

૧ હત્યા=હણ્યાનો પાપ, માર્યાનો દોષ. ૨ ગત=ભક્તિ કરવા
મલેલ મનુષ્યોનું ટોળું, સભા, ભક્તોનો સંઘ. ૩ પાવન=પવિત્ર,
નિર્દોષ. ૪ તપ=ઈંદ્રીયોને દમવી, રોકવી. ૫ તિર્થ=યાત્રાઓનાં ધામ,
પવિત્ર પુરુષોના રહેવાના સ્થાન. ૬ વ્રત=અપવાસ, ધાર્મિક નિયમો,
દાનાદિ. ૭ યજ્ઞ=પાણી કે અમિના કુંડમાં (વેદીમાં)હોમ કરવો, હવન કરવા
માંડેલ વિધિનો મેળો. ૮ ભૂમી=પૃથ્વી, જમીન. ૯ પરલોક=દેવલોક,
અક્ષલોક, વિષ્ણુલોક, પિતૃલોકાદિ. ૧૦ લેલાડ=કપલ, નસીબ, ભાગ્ય.

૧૧ ફાટે પણ એ ૧૨ ફાટે નહિ,
 એ તો ભોગવી છૂટાએરે. ૪૩
 સદ્ગોર કહેરે, ૧૩ અધોગતિએ જીવ અવતર્યો,
 અને પડિયો તે ૧૪ ચારે ખાણરે;
 ૧૫ અધુરેથી જો ૧૬ ઇંડ ૧૭ ગળે,
 તે ઉગ્યા શું જાણે ૧૮ ભાણરે. ૪૪
 સદ્ ગોર કહેરે, જન્મ અંધો તે જીવ રહ્યો,
 તેની ૧૯ જોત ગદ્ય ૨૦ બીશારરે;
 ૨૧ પાપી ૨૨ પરીબ્રહ્મ ૨૩ પેખે નહિ,
 તે શું જાણે ૨૪ શરણાશ્રયરે? ૪૫

૧૧ ફાટે=ટૂટે, ઓછો થાએ, છોડાય, ઘટે. ૧૨ ફાટે=નાસ થાએ, જતા રહે. ૧૩ અધોગતિ=(અધઃ+ ગતિ, અધઃ=નીચે+ ગતિ=જવું, વહન.) દુર્ગતિ, નરકવાસ, ભૂતયોની. ૧૪ ચારે ખાણ=રેવેદજ, અંડજ, ઉદ્ભીજ, જરયુજ, એ ચાર ખાણ, લક્ષ ચેરાસીના ચાર ભાગ. ૧૫ અધુરેથી=અધવચમાંથી, અડધેથી, પૂરે દિવસે નહિ તે. ૧૬ ઇંડ=ગર્ભનું બધરણ, ગેળ ગોળો. ૧૭ ગળે=પીગળે, પડે, ઉતરે, અવતરે. ૧૮ ભાણ=સૂર્ય. ૧૯ જોત=જેજ, અજગણું, પ્રકાશ, નજર, દ્રષ્ટી. ૨૦ બીશાર=ચીશરી જવું ભુલી જવું, જતી રહેતી. ૨૧ પાપી=પાપનો કરનાર, દોષી. ૨૨ પરીબ્રહ્મ=પરબ્રહ્મ, જ્ઞાનબ્રહ્મથી પણ પર, જગદિશ્વર, પરમેશ્વર. ૨૩ પેખે=દેખે, નીકાળે, જૂએ. ૨૪ શરણાશ્રય= નો કોઈ આધાર નથી તેનો આધર, નિરધરનો ખેલી, દયાળુ

સદ્ ગોર કહેરે, સહસ્ર પચાસા તેં ભોગવ્યા,
અને પામ્યા તે મનુષ્યા દેહરે;
સત્ય વાત નહિ તેને શીર લગી,
જેમ ઊનાળે ઉડ્યા મેહરે. ૪૬

સદ્ ગોર કહેરે, નગરે નીર અપ્પખલ્યા,
જઈ ભળિયા જમના ગંગરે;
પાપી પાવન એણી પેરે થાયે,
જે માટે હરિશું રંગરે. ૪૭

સદ્ ગોર કહેરે, રંગ રે જેસા પતંગકા,
અને તેસા દુનિયાકા રંગરે;

૧ સેઠસ પચાસા=પચાસહજાર વરસનો એક ફેરો, તેવા ધણા.
૨ શિરલગી=માથા સુધી, ધ્યાનમાં ઉતરતી, ધ્યાનમાંએ નહિ, માથા
સટે પણ નહિ. ૩ ઉનાળે ઉડ્યા મેહ=નિમીત્ત, અણ, નુકશાની
ઉપજતી, અગડપાકળ. ૪ નગર=શહેર, ગામ. ૫ નીર=પાણી, જલ.
૬ અપ્પખલ્યા=ઢોલો મારતા ગા. ૭ ભળિયા=મળ્યા, ભેગા થયા,
એક થયા. ૮ જમના ગંગ=પવિત્ર મોટી નદીયો નામ. ૯ હરિશું-
રંગ=ભક્તિ, હરિથી હેન, મયાનો રંગ તજવો. ૧૦ પતંગકા=પતં-
ગિયાનો, જરાવારમાં ઉડી જનાર. ૧૧ તેસા=તેવા. ૧૨ દુનિયા=જગત,
સંસાર, માયાં.

૧૩કમલ રંગ ૧૪ભેદે નહિ,
તેને સર્વ દીશે ૧૫કઢંગરે. ૪૮

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૬ખાના તે પેહરે ૧૭ખાપડે,
અને જુગ ૧૮દીખાવે ૧૯મંતરે;
ખાએપીએ પિંડ^{૨૦}પોષે આપણું,
પણ ન કરે જીવ ૨૧નિશ્ચિંતરે. ૪૯

સદ્ ગોર કહેરે. સત્યકા ખાના પેહેરીએ,
અને ૨૨અંતર ૨૩લેહ લગાએરે;
સાંસ ઉસાસે ૨૪આરાધિએ,
જેમ ૨૫કાને સુરત નાં જાએરે. ૫૦

૧૩ કમલ=હૃદયકમલ, નાભીકમલ, ફૂલનીગળતો માહેથી એક જાતનું નામ. ૧૪ ભેદે=છેદે, ઉતરી પડે, વળગી જાય, સોંસરૂં આરપાર નીકલે. ૧૫ આલ=આલ પંપાલ, મિથ્યા, ખોટું. ૧૬ ખાના=ભેખ, વેશ, એધાણી. ૧૭ ખાપડે=ગરિબ, ખિચારા, ખાપડા. ૧૮ દિખાવે=જોવરાવે, દેખાડે. ૧૯ મંત=મહંત, આચાર્ય, મિત્ર, સાધુ. ૨૦ પોષે=સીંચે, પાલે, સાચવે. ૨૧ નિશ્ચિંત=ચિંતારહીત, શ્રીકરવિનાનો, અલમસ્ત. ૨૨ અંતર=હૃદયમાં. ૨૩ લેહ=એકાગ્રતા, એક સુરતાએ, એકાતાર. ૨૪ આરાધિએ=જાપીએ, ભજીએ, આરાધીએ. ૨૫ કાને સુરત નવ જાએ=સુરતાને કાને શું શબ્દ પડે છે, તેનું પણ જ્ઞાન રહે નહિ. (આગલ પાછલ શું થાએ છે. તેટલું પણ તેની જાણમાં ના આવે.)

સદ્ ગોર કહેરે, ૧આપ સમારો સાચશું,
અને સત્યકા કરો સણુગારરે;
૪ન્યણે ૫કાજલ ૬સારો ૭નેહકા,
૮પિયુ ૯કરો ૧૦ગલેકા ૧૧હારરે. ૫૧

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૨શૂરા હોકર શિર દેવે,
અને ૧૩દહે ૧૪સામાકું ૧૫ધાએરે;
૧૬જીવ ના રાખે આપણા,
૧૭મૂએ ૧૮નિવેડો થાએરે. ૫૨

સદ્ ગોર કહેરે, મૂઆ સો જેના મન મૂઆ,
અને ૧૯ધરતી સમાણા આપરે,

૧ આપ=પોતાને, આત્મા. ૨ સમારો=સણુગારો. ૩ સણુગાર=શુશે.ભિત, શોભામમાન, શોભાવાળું, વસ્ત્ર, ધરેણાદિ, પહેરવા તે. ૪ ન્યણે=આંખે. ૫ કાજલ=મેશ, આંખમાં આંજવાનું અંજન. ૬ સારો=આંઝો, નાંખો. ૭ નેહ=પ્રેમ, હેત. ૮ પિયુ=સ્વામી, માલીક, પરમાત્મા. ૯ કરો=ખનાવો. ૧૦ ગલેકા=કોટનો. ૧૧ હાર=હાથડો, માળા. ૧૨ શૂરા=હિમ્મતવાન, નિભર્ય. ૧૩ દહે=દેવે. ૧૪ સામાકું=પ્રતિપક્ષીને, સામાવાલાને, શત્રુને. ૧૫ ધાએ=ઝાટકો, ધાત, જખમ, ચોટ. ૧૬ જીવનાં રાખે આપણા=મરણુનો ભય ન હોય, મરવાની પણ જેને ચિંતા નથી. ૧૭ મૂએ=મરણુ પછી, મૃત્યુઆદ. ૧૮ નિવેડો=ફેસલો, ખુલાસો, ચોખવટ, છવટ. ૧૯ ધરતી સમાણા=પૃથ્વી જેવો સહન કરનાર.

આ પાંચે તત્કા પૂતલા,
તો જપે ૨૦અજંપા જપરે. ૫૩

સદ્ ગોર કહેરે, જુગ સારા ૨૧નિર્ધન ૨૨ભયા,
૨૩ધનવંતા નાં દેખું કોએરે;
ધનવંતા નર તે આંખીએ,
જેની પ્રીત પિયુ શું હોએરે. ૫૪

સદ્ ગોર કહેરે, સો ધન ૨૪સંચો આપડે.
જેમાં કોએ ન ઘાલે હાથરે;
જનમ મરણ ૨૫ગંજે નહિ,
પછી મૂએ તે આવે સાથરે. ૫૫

૨૦ અજંપાજપ=વગર જપે જપાએ તે જપ,
જેથી નાડીએ નાડીએ (રગે રગે), રૂંએ રૂંએ રણુંકાર લાગી
જાએ તેવો જપ, ખાતા, પીતા, ઉંધતા, કામકરતા મંત્રનો જપ
અંધ ના પડે તેવી ટેવ પાડવી તે. ૨૧ નિર્ધન=ગરિબ, ધન વિનાનો.
૨૨ ભયા=થયા. ૨૩ ધનવંતા=ધનવાળો, પૈસાદાર. ૨૪ સંચો=ભેળું
કરો. ૨૫ ગંજે=મીતે.

સદ્ ગોર કહેરે, ૧અમી પીધે રવિષ ઉતરે,
૩જલ પીધે ૪તરસ ૫ખૂઝાએરે;
ભોજન લીધે જેમ ૬ધુધા ભાગે !
તેમ હરિ નામે પાતક જાએરે. ૫૬

સદ્ ગોર કહેરે, ૭ગાલી સો સખ ૮છાંડીએ.
અને ૯માંહે તે લાવો જીવરે;
જન્મ ૧૦ગમાવો પ્રેમશું,
તો પામો આપણા ૧૨પિવરે. ૫૭

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૩પિયુ પિયુ સખ જીગ કરે,
બોલે જેમ મુખે વાતરે;

૧ અમી=અમૃત. ૨ વિષ=ઝેહેર. ૩ જલ=પાણી. ૪ તરસ=પ્યાસ.
૫ ખુઝાએ=ઓલવાએ છીપે, શાન્ત થાએ. ૬ ધુધા=ધુખ, ખધ્યા.
૭ ગાલી=ગે.છી, વાત. ૮ સખ=સર્વ. ૯ છાંડીએ=તજીએ, મૂકી દેખાએ.
૧૦ માંહે=માંહેડીયા, અંદરની બાજુ, તત્ત્વમાં, ભેદમાં. ૧૧
ગમાવો=પૂરો કરો. ૧૨ પીવ=પિયુ, ધણી, માનિક, પ્રભુ. ૧૩
પિયુ=હરિ.

પિયુ પિયુ જીવ જંત કરે,
પણ કોઈ નાં જાણે ધાતરે, ૫૮

સદ્ ગોર કહેરે, ધાત અમારી તો સૌ ૧૪બૂજે,
જે કોઈ ચાલે સાચે ૧૫સેરરે;
સૌ ધર ૧૬પોતા આપણા,
સૌ કદી નાં આવે ૧૭ફેરરે. ૫૯

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રેમ ૧૮પિયાસી મનવશે,
જે મનમંહી કીજે ૧૯નેહરે;
દુનિયાં ૨૦દુરિજન ૨૧દાખવે,
તે જલ બલ હોવે ૨૨ખેહરે. ૬૦

૧૪ બુજે=સમજે, જાણે, ઓળખે. ૧૫ સેર=રસતો, ચીસો,
કેડો, માર્ગ. ૧૬ પોતા=પોહોંચી ગયા. ૧૭ ફેર=ખીજવાર, ફરી. ૧૮
પયાસી=તરસી, ઇચ્છાવાલી, ઇચ્છતી. ૧૯ નેહ=હેત, પ્રેમ. ૨૦
દુરિજન=અનિતિવાળા, ચાડીખોર, છિદ્રશોધુ, મર્મ ઉધાડનાર,
ખારીસો. ૨૧ દાખવે=દેખાડે, નજરેકરે. ૨૨ ખેહ=ધૂળ, રજ,
રાખોડી.

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રીત પિયુની ધોહેલી,
પ્રેમે શું પડીયા સોલરે;
કનક કસોટી જે આપ કરો,
તો પામો ચ્યુન્દા ખોલરે. ૬૧

સદ્ ગોર કહેરે, મૂલ પાયા સો ભાણેક જલયા,
જેને લાગ્યા કલેજે આણરે;
વજ્જર વિંઝયા લાગે નહિ,
તે તો પરવત કેરા પાણરે. ૬૨

સદ્ ગોર કહેરે, પાણુ પરમોઘા ગુણકરે,
એથી વિપરીત નુગરા જાણરે;

૧ દે હેલી=કહણ, સખત, મુશ્કેલ. ૨ સોલ=એકાંણ, લીસોટા, ચામડા, દાગ ૩ કનક=સોનું. ૪ ચ્યુન્દ=એટ, ચઢીયાતું. ૫ ખોલ=કીમત ૬ મ.ણેક=લાલમણી, એક જાતનું જવાહીર રાતા રંગનું. ૭ જલયા=ચયા, થયે. ૮ કલેજે=કળજે, કાળજમાં. ૯ આણ=તીર. ૧૦ વજ્જર=(વજ્જ) ઇંદ્રનું આયુધ, -એ ધણુ કહણ ને ધારવાણું છે. એથી મોટા કુંગરો પણ કપલ જાએ, દવીયી ઋષિનું લાડકું. ૧૧ વીંઝા=ફેરવી ધા કરવો, મારવું. ૧૨ પરવત=(પર્વત) પડાક, કુંગર. ૧૩ પાણુ=પથરો. ૧૪ પરમોઘ=સમજાવવો, કેળવવો, સુધારવો, ઘટ કરવો. ૧૫ વિપરીત=કેલટું. અવળું, ઉંધું, સામ, પ્રતિકુળ ૧૬ નુગરા=ગુરુ જેણે ન કપો હોય તે, ગુરુ પિતાના.

૧૭રણુમે' નાં આવે ૧૮દુંકડા,
જેમ ૧૯ગોણુ વિનાના બાણુરે. ૬૩

સદ્ ગોર કહેરે, ૨૦ગોર બ્રહ્માજી એમ બોલીયા,
એ તો સમજે તે સાચા કોએરે;
અઢી તે અક્ષર પ્રેમના,
ભાઈ પડે સો ૨૧પંડિત હોયરે. ૬૪

સદ્ ગોર કહેરે, પંડિત પડીયા બોહોત ફરે,
અને સાચા નાં લીયા સેરરે;
૨૨જ્યું ૨૩બોહોતેરા દોડીએ,
ત્યું પડીએ મોટે ૨૪ફેરરે, ૬૫

૧૭ રણુ=રણુવગડો, લડાઈનું ક્ષેત્ર, સંકટનું સ્થાન. ૧૮ દુંકડા=પાસે,
કને. ૧૯ ગોણુ=પુંખ, પુંખલો, તીરની પાછલ પીંછા ચારે બાજુ
૭-૮ ઇંચ લાંબા જે છેડે બાંધવામાં આવે છે તે. ૨૦ ગોર
બ્રહ્માજી=સૃષ્ટિના મુક્ત (આદિ) ગુરુ, નિર્વીકાર. ૨૧ પંડિત=બહુ
ભણેલો, વિદ્યાવાળો, બહુ શસ્ત્રો જાણનાર. ૨૨ જ્યું=જેમ, જેની
રીતે. ૨૩ બોહોતેરા=ઘણુ ઘણુ, અતીજ. ૨૪ ફેર=ચક્કર ફેરાવામાં

સદ્ ગોર કહેરે, ફેરે પડે ૧ઉનકી રૂપુટીયાં,
મંદિર માંહે કયા ૩જેએરે ?
૪નવ શાહ તે ૫ખેલે ૬પ્રગટા,
તેનો, મરમ નાં ૭ખૂજે કોએરે. ૬૬

સદ્ ગોર કહેરે, ભેષ હમારા ૮કાલેસરી,
તે જુગ દેખી બીહાએરે;
ગુણવંતા ગુણ ૯સાંખીએ.
જેની મૂએ ૧૦કીર્તિ ૧૧લખાએરે. ૬૭

૧ ઉનકી=નેમતી. ૨ ફૂટીયાં=(આખો) ફૂટી ગણ છે. ૩
જેએ=જૂએ. ૪ નવશાહ=નવરાજ, યુગનો સ્વામી, તિલ્કલંકી નારા-
યણ. ૫ ખેલે=રમે. ૬ પ્રગટ=જાહેર, પ્રતક્ષ. ૭ મરમ=મેદ. ૮
જુજે=સમજે, જાણે. ૯ કાલેસરી=[કાલ+ એસાર (એસારો)
કાળને દેખાડનાર ઇસારો,] બીહામણો, કાળ જેવો. ૧૦ સાંખીએ=
ભરી જોઈએ, માખીએ, સહન કરીયે. ૧૦ કીર્તિ=ખ્યાતિ, નામના,
જશ, વખાણ, પ્રશંસા સ્તુતિ. ૧૧ લખાએ=કાલે, ચોપડે મંડાએ,
ઓળખાય, સમજાએ, જાણવામાં આવે, જેનું અનુકરણ કરવાનું
લોકો આહે.

સદ્ ગોર કહેરે, ભેષ તે સારા જુગ કરે,
અને ૧૨ક્રિયા પ્રગટ ૧૩દિખાએરે;
જીભું જપંતા પિયુ ના મિલે,
૧૪સો મંદિર પિયુ નાં પાએરે. ૬૮

સદ્ ગોર કહેરે, પિયુ પિયુ કરતા પિયુ નાં મલે,
શિર ઉપર ૧૫ભરીયા ૧૬ભારરે;
સો મન ખેલે ૧૭મોકલા,
જેમ ૧૮ભાંગી નાવે પારરે. ૬૯

સદ્ ગોર કહેરે, ગોર જ્ઞાની જુગમાં બોહોતહે,
એ ૧૯પાવે ૨૦ચણામૃત આપરે;
જો ૨૧મર્મ નાં જાણે ૨૨મોક્ષકા,
એ તો ૨૩અદકા કરના પાપરે. ૭૦

૧૨ ક્રિયા=ધર્મ વિધિ. ૧૩ દિખાએ=દેખીતું, દેખ કવાનું.
૧૪ સો=તે. ૧૫ ભરીયા=ભરી દીધેલ, પૂર્ણ ભરેલ. ૧૬ ભાર=
બોજો, વજન. ૧૭ મોકલા=છૂટે પડે, છૂટથી, હદ વિના, જ્યાં ત્યાં.
૧૮ ભાંગી=ટૂટેલી. ૧૯ પાવે=પીવરાવે, પાએ. ૨૦ ચણામૃત=પગ
ધોએલું પાણી, ગુરૂકે ઇસ્ટ જનોનું પગ ધોઇને પાણી પીવું તે. ૨૧
મર્મ=ભેદ, ખુલાસો, વિધિ. ૨૨ મોક્ષ=મરવા અવતરવાથી છૂટી જવું,
પાપનાં દુઃખથી છૂટી જવું. ૨૩ અદકા=ઘણું, વધારે

સદ્ ગોર કહેરે, પાપ પ્રજાલીને શ્લોઢીએ,
જો તનના ટુકડા હોએરે;
જો દમ ઉઠે નાભથી,
સો દમ નાં બુજો કોએરે ! ૭૧

સદ્ ગોર કહેરે, દમે દમે હરિને જાંપીએ.
અવર જ્યત્ત નાં લાએરે;
ન પિયુ વપઠંતરો રતી રહે !
જેમ સાએર લેહેર સમાયેરે. ૭૨

સદ્ ગોર કહેરે, રજિકરે લાવે જીવડા,
જો રેહણી આવે હાથરે;

૧ પ્રજાલી=ખાળી, દૂર કરી, નાશ કરી. ૨ શ્લોઢીએ=ઓળખીએ, સમજીએ, જાણીએ, લેધીએ. ૩ દમ=સાંસો ઉસાંસો. ૪ નાભ=ફેટી, નાભી કમત્ર. ૫ જાંપીએ=ભજીએ. ૬ અવર=ખીજે, અન્ય જગ્યાએ. ૭ જ્યત્ત=વિચાર કરવાની શક્તિ, મન, અંતઃકરણ, સંકલ્પ, વિકલ્પ, લક્ષ, ધ્યાન, ૮ પટંતરો=(પટ+અંતર) પરદો, આડ, ઓથ, વેગળાપણું, ન દેખાએ તેમ. ૯ રતી=જરાએ, લગીરે. ૧૦ સાએર=દરિયા. સમુદ્ર. ૧૧ લેદર=ઝોળ, મોખ, મોજ પડતી પાણીની લેહેરો એક પછી એક પવનથી ઉપડે છે તે. ૧૨ જિકરે=મક્તિએ, કરગરી, કરગરી નિનાંતી કરીને, ભજને. ૧૩ જીવડા=જીવ, પ્રાણ. ૧૪ રેહણી=પાળવું, રહી શકવું, નભાવવું, ધર્મ નિતિએ રેહવું તે.

જો દમ ઉઠે નાભથી,
જ્યું પિયુ શું કરણી ૧૫આતરે. ૭૩

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૬ઉજડ ૧૭ખેડા ૧૮ફીર ૧૯બશે,
અને ૨૦નિર્ધનીયા ૨૧ધનિક હોયરે;
એક ૨૨અચંબા એ દેખીયા,
ભાઈ મૂવા નાં જીવે કોએરે. ૭૪

સદ્ ગોર કહેરે, ૨૩સુન પૂજી ને શું કરો ?
પણ ૨૪જગતી જોતને ૨૫ધાઓરે;
૨૬પ્રતિત નાં આવે જ્યાં લગી,
૨૭તબલગ ચોરાસી ફેરા ખાઓરે. ૭૫

૧૫ આત=વાત. ૧૬ ઉજડ=વેરાન, વસ્તી વિનાનું, નાશ પામેલ. ૧૭ ખેડા=ગામ. ૧૮ ફીર=ફીર, ખીજ વખત. ૧૯ બશે=વશે, આખાદ થાએ, વસ્તી થાએ. ૨૦ નિર્ધનીયા=ધન વગરનો, ધનહીણો, ગરીબ, ભીખારી. ૨૧ ધનિક=ધનવાલો, ધનવાન, માલદાર, પૈસવાળો. ૨૨ અચંબા=આશ્ચર્ય, વિસ્મય પમાડે તેવું, અસંભવિત. ૨૩ સુન=ખાલી, સુનું, ઉજડ. ૨૪ જગતીજોત=પ્રતક્ષ દિવો, સજગતો દિવો, જે દિવો હાલ પ્રકાશ આપી રહ્યો હોય તે, સમયનો સ્વામી, વર્તમાન-કાળનો અવતાર. ૨૫ ધાઓ=દોડો, જાઓ. ૨૬ પ્રતિત=ભરૂંસો, પતીજ. ૨૭ તબલગ=સાં સુધી.

સદ્ ગોર કહેરે, વાતે વડા ના રહોઇએ,
 કરે માલા મુખ નામરે;
 સાચ વિના જે જપણા,
 જેમ ઉજડ ખેડા ધામરે, ૭૬

સદ્ ગોર કહેરે, સતિયા સતિયા સખ પકાવે,
 પણ સતી તે તે વિરલા કોએરે;
 સખ જગ જસૂએ ને આપ જગે,
 તેને જકરે દર્શન હોએરે. ૭૭

સદ્ ગોર કહેરે, અડસઠ તિર્થ મેં ગયા,
 અને જોયા તે દેવ અનંતરે;

૧ વડા=મોટા. ૨ હોઇએ=થઇએ. ૩ કરે=હાથ. ૪ માલા=તસખી,
 સમરણી ૫ કાવે=કેલવરાવે. ૬ વિગલા=જવરલા, ધણાકમાં કોઇ.
 ૭ જસૂએ=ઉંઘે. ૮ અડસઠ તિર્થ=સાઠને આઠ તિર્થ સ્થાનો છે તે,
 હિન્દુસ્તાનમાં તિર્થનાં સ્થળો સનાતનિયો માટે અડસઠજ કહેવાય
 છે તે. ૯ મેં=હું, અમે. ૧૦ અતંત=ત્રણ, ગણી નાં શકાય તેટલા,
 અતીજ.

તેને ૧૧ પ્રતિત નહિ પોતા તણી,
એ ૧૨ પૂજારીને ૧૩ પાલે પડંતરે. ૭૮

સદ્ ગોર કહેરે, સખ તિથિ મેં ઢુંઢીઆ,
કાંઈ પાણી કાંઈ ૧૪ પાપાણુરે;
ઉજડ ઘરકા ૧૫ પરાણુતા,
સો ૧૬ કેસા પાવે ૧૭ માનરે? ૭૯

સદ્ ગોર કહેરે, ઘર ઉપર જ્યુ ૧૮ દિવડા,
પણ માંહે અધારી રાતરે;
૧૯ ફેગટ ધોણા ૨૦ આરકા,
ભાઈ ૨૧ કાશલ નાં જવે સાથરે. ૮૦

૧૧ પ્રતિત=ખાતરી, ભરસો. ૧૨ પુજારી=સેવક, પુજા કરનાર. ૧૩ પાલે=ઓથે, તાબે, સરણે, કબજામાં. ૧૪ પાપાણુ=પથ્થર. ૧૫ પરાણુતા=મહેમાન, અનિથી, નાડી, અબ્યાગત. ૧૬ કસા=કેવી રીતે, કેવો, કેમ. ૧૭ માન=આદરસતકાર, સરભરા. ૧૮ દિવડા=દિવો. ૧૯ ફેગટ=નિર્થક, નકામુ, ખોટું, વગર ઉપ્યોગનું. ૨૦ આર=માહેર, ઉપર ઉપરનું. ૨૧ કાશલ=મેલ, કાળપ, ખોટાપણું, દુષ્ટતા.

સદ્ ગોર કહેરે, ગંગા જમના સરસ્વતી,
અને નાહીએ ગયા પ્રયાગરે;
જે અંતર દાગનાં ઉખડે,
જેમ લીલ કરાવે ભાજૂરે. ૮૧

સદ્ ગોર કહેરે, તિર્થ ત્રિવેણીમાં નાહીએ,
અને જપીએ અજંપા જપરે;
જે પાંચે પવિત્ર શ્રીજીએ,
તો કુળનાં જવે પાપરે. ૮૨

૧ સરસ્વતી=નદિનું નામ છે. ૨ ગયા=ઉત્તર હિન્દુસ્તાનમાં અલાહાબાદ પાસે, ગયાજી શહેરનું નામ ત્યાં તિર્થ છે. ૩ પ્રયાગ=એક શહેરનું નામ ત્યાં પણ તિર્થનું સ્થળ છે, જે ગંગા ને જમનાનાં સંગમ ઉપર રહેલું તિર્થ. ૪ દાગ=ધબ્બો, ચાકો, એળ, મેલની એધાણી, દુષ્ટતા. ૫ લીલ=વરસી વળતા પેહેલાં પરણાવવું તે, ખરાબ કરવું, ધુલ ધાણી કરવું, ઉખેડી નાખવું, નિર્ધોગી થાએ તેમ કરવું. ૬ ભાજૂ=(મજ્જકિષ્) ત્રીં કૂં ગૂં ઉપોગમાં લેવું, વાપરવું, માણવું, ભોગવવું, ભજનાર. ૭ ત્રિવેણી=ધંડા, પિંગલા, સુષુમ્નાએ ત્રણ નાડી, જે નાસીકા આગળ શ્વાસો સ્વાસ બતાવનારી નાડીયો, ત્રિકુટી, જ્યાં એ ત્રણે નાડીયો ભેગી થાએ છે તે જગ્યા. ૮ પાંચ=પાંચે ધન્દિયો. (રૂપ=દ્રષ્ટી, આંખ. રસ=સ્વાદ, જીભ. ગંધ=વાસ, નાસીકા. શ્રોત્ર=સંભલવું, કાન. સ્પર્શ=ચામડી, ત્વગિન્દ્રિય. [મુખ-હાથ-પગ ગુદ-ઉપસ્થ.]) ૯ કુળ=વંશ, જાતિ, વંશાવલી, ગોત્ર.

સદ્ ગોર કહેરે, પરનિંદા ધરનિંદા થશે,
 બે કરો અબાણી ખાતરે;
 નકે^{૧૦} પડે જીવ આપણા,
 હોયે ધકોતેર સો સંગાતરે. ૮૩

સદ્ ગોર કહેરે, જીભું જૂઠા નાં બોલીયે,
^{૧૦}દિલ લીતર રાખીયે ઠામરે;
^{૧૧}દયા સરીખા કોઈ ^{૧૨}મિત્ર નહિ,
^{૧૩}અંતકાળે નારાયણ નામરે. ૮૪

સદ્ ગોર કહેરે, પૂરણ પ્રીત ત્યાં પિયુ વશે,
 પણ વણ પ્રીતે તો દૂરરે;
 જેમ જલ મધે તો ^{૧૪}કમલ છે,
 તેનાં અંગ નાં ભેદે તોચેરે. ૮૫

૧૦ દિવ્ઝ=મન. ૧૧ દયા=મેહેર, દાઝ, અનુકંપા, કરુણા, માયા,
 મહેરબાની. ૧૨ મિત્ર=ઘાલો, હેતુ, પ્રેમી, બાઈમંધ. ૧૩ અંતકાલે=
 મરણના સમયે, છેવટની વખતે. ૧૪ કમલ=પાણીમાં બે ત્રણ
 રંગમાં થતું ફુલ, લાંબી ડાંડીવાલું મોટું ફુલ, કમલ કાંકરીનું ફુલ.

સદ્ ગોર કહેરે, ઘટમાં તિર્થ^૧ સન્મુખા,
અને ઘટમાં ધર્મ^૨ દ્વારે;
જે ઘટમાં દેવલ^૩ પૂજ્યે,
તો ઘટમાં મોક્ષ^૪ દિદારે. ૮૬

સદ્ ગોર કહેરે, ભલ્કા^૫ તે વાગે ભાવના,
અને પડેસો પ્રેમ કે ધ્યાયેરે;
પીડા જે લાગે પિવ શું,
તીસે^{૧૦} રેણીએ નીંદ^{૧૧} ન આયેરે. ૮૭

સદ્ ગોર કહેરે, નીંદ^{૧૨} બિચારી કયા કરે ?

૧ સન્મુખા=સમક્ષ, રૂપર, મોંઆગલ. ૨ ઘટ=શરીર,
ધર્મરે ઘડેલો કોઈ પણ ઘાટ, શરીરનાં અંદરનો ભાગ, મનુષ્યતન.
૩ દેવલ=મંદિર, દેવસ્થાન. ૪ દિદાર=જોવું, દર્શન કરવું. ૫ ભલ્કા=
ભાલા, ભાલાનાં ધા, તીરના જખમ. ૬ ભાવ=હૃદયની લાગણી, પ્રેમ,
રૂચી, ઇચ્છા, ગમતા. ૭ ધા=કટકો, જખમ, પ્રહાર, માર. ૮
પીડા=દુઃખ, વેદના. ૯ પિવ=પિયુ, સ્વામી, માલિક, ઇશ્વર. ૧૦
તીસે=તેને. ૧૧ નીંદ=નિંદ્રા, ઉંઘ. ૧૨ બિચારી=રાંકડી, ગરીબ,
નિર્માલ્ય.

÷ પણ ^{૧૩}હૈયા જે હોવે હાથરે;
પિયુ પિયુ કરતાં રેણી જગે,
ભાધ પીછે તો હોયે ^{૧૪}પ્રભાતરે. ૮૮

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રભાતે ^{૧૫}રવી ઉગીયા,
તે નવ ખંડે હુવા પ્રકાશરે;
જ્યાં જોઈએ ત્યાં તેટલો,
એમ અંતર પિયુજ કે પાસરે. ૮૯

સદ્ ગોર કહેરે, સોના વેચી ^{૧૬}સાજન લીજીએ,
હોયે મોતી જે કેરે મોતરે;
તે સાજનને કેમ છોડીએ,
ભાધ ^{૧૭}લોકાં તે કેરે બોતરે. ૯૦

૧૩ હૈયા=જાતી દિવ, મન, સ્મરણ, હિંમત, ધીરજ,
ઘૈર્ય. ૧૪ પ્રભાત=સવાર, વહેણ, અજવાળું થવાનો સમય. ૧૫
રવી=સૂર્ય. ૧૬ સાજન=પ્રતિષ્ઠાસ્થ, આખરહારઅલસ્થ, સર્વ
શ્રેષ્ઠ પુરુષ, પરમેશ્વર. ૧૭ લોકાં=અન્ય લોકો, દુરિજનો, અજણ, અધર્મી માણસો.

÷ જે ખંદા હોયે હુંશિયારરે;

સદ્ ગોર કહેરે, શાહતો બોલે બોલે લીજ્યે,
હોએ અંતર પિયુની રૂપીછાણરે;
શિરકે સાટે ને હરિ મીલે,
તોએ મોંઘેરા મત જાણરે! ૯૧

સદ્ ગોર કહેરે, શિરકે સાટે લીજ્યે,
ને હરિ વેચાતા હોય હાટરે?
‘ક્ષેણુ’ જવિલંબ નાં કીજ્યે,
શિર ‘હાથુ’ તે દીને ‘કાટરે’. ૯૨

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૦૪૨ક ૧૧વાડીએ ન ૧૨નીપજે,
અને ૪૨ક ૧૩હાટે ન વેચાએરે;
૪૨ક તો ૧૪હેડેથી ઉપજે,

૧ બોલે બોલે=શબ્દે શબ્દે, વાતે વાતે. ૨ પિછાણુ=ઓળખાણુ.
૩ સાટે=અદલામાં, સાટામાં, અવેજમાં. ૪ મોંઘેરા=મુલ્યવાન, કીમતી,
અતીકીમતવાળું, બહુજ ઉંચા ભાવતું. ૫ મત=નહિ, ના. ૬
ક્ષેણુ=ક્ષણ, વખતનો માપ, મુદ્દતનો ૧૨ મો ભાગ, છેક થોડો વખત.
૭ વિલંબ=ટીક, વાર, ખોટીપો. ૮ હાથુ=હાથથીજ. ૯ કાટ=કાપી,
વાઢી. ૧૦ ૪૨ક=અતીચાલ, ઘણીપ્રીત, પ્રેમ, વ્હાલ, હેત, રનેલ,
ભાવ, ઇચ્છા. ૧૧ વાડી=આગ, બગીચો, ખેતીવાડી. ૧૨ નીપજે=
ઉપજે, પેદા થાયે, થાયે. ૧૩ હાટે=દુકાને. ૧૪ હેડે=હેડે, છાતીએ,
દિલથી, અંતઃકરણથી, મનથી.

એતો હૈડા ૧૫કેરી કેરી ખાએરે. ૯૩

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રેમ રસ ૧૬અતી ૧૭મીડડા,
અને દેખે ને કોઈ ૧૮આખરે!
૧૯શાહ ને પાવે ૨૦શિર લગી,
ત્યારે હૈડા તે દેવે ૨૧શાખરે. ૯૪

સદ્ ગોર કહેરે, હરિ રસ જેણે ચાખીયા,
એ ૨૨અવર રસ મુખેના લાએરે;
પ્રેમે ૨૩માતા તે તો માંહે રહે,
તે તો હરિ રસ બેડા ખાએરે. ૯૫

૧૫ કેરી કેરી=કેતરી કેતરી, છોલી છોલી,
ફેલી ફેલી, કાપી કાપી. ૧૬ અતી=ધણે. ૧૭
મીડડા=મીઠું, સ્વાદિષ્ટ, ૧૮ આખ=નમુનો લેઈ ખાઈ જેવો, જરાક
ખાવું. ૧૯ શાહ=આદ્યશાહ, સર્વેશ, વિષ્ણુલગવાન મનુષ્ય શરીરે
આવે તે શરીર. ૨૦ શિર લગી=માથા સુધી. રોમે રોમે. ૨૧
શાખ=શાક્ષી, ગવાહી, પૂરાવો. ૨૨ અવર=ખીજે, અન્ય. ૨૩
માતા=મએલા, રાચી ગએલા, મસ્ત થએલા, માતેલું, રસથી ભરેલું,
પુષ્ટ, ભરપુર, પુરજેસમાં, મસ્તીવાલા.

સદ્ ગોર કહેરે, મુજ વિહોણીને પિયુ મિલે,
કાંઈ રદાગ દીયો નવ જાએરે;
માસ ગલી ગલી ભોંએ પડે,
ભાધ પિંજર દેહી ગલાએરે. ૯૬

સદ્ ગોર કહેરે, સતી થી જોસોહ કયું રહી ?
ના જલી પ્રિયુ કેરી લાએરે!
જા! જા! રે મૂઢ ૧૩લડી,
તુજે પ્રેમે ૧૪લાજ ના આએરે? ૯૭

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૫ભોંએ કરે તો ૧૬મીયાં મીયાં!

૧ વિહોણી=તજાએલી, એકલડી, વિહીણુ, રહીત. ૨ દાગ=તંબૂન
એજ, ધખો, તોહો. મ્મત, આળ, બદનામી. ૩ ગલી ગલી=ઓગળા
ઓગળા, પીગળા પીગળા, નરમ થઇ, રસ થઇ. ૪ પિંજર=ખોખુ,
લોહી ચામડા, માસ, વિનાતું હાડકાતું ખોખું. ૫ ગલાએ=ઓગળા
નખાએ, પાણી કરી નખાએ, પીગળા દેવાએ. રસ જેવું કરાએ.
૬ સતી=પ્રતિવ્રતા સ્ત્રી, ધણીના શખ સાથે બળી મરનારી સ્ત્રી. ૭
સોહ=તો. ૮ કયું=કેમ ? ૯ રહી=રહી ગઇ. ૧૦ જલી=બળી મરવું,
બળવું. ૧૧ લાએ=અગ્નિ, દેવતા. ૧૨ મૂઢ=મરદાર, નફટ, મરેલી,
હલકી. ૧૩ લેલડી=ગાંડી. ૧૪ લાજ=શરમ. ૧૫ ભોંએ=મોઢેથીજ.
૧૬ મીયાં મીયાં=મરદ માટીડો, સ્વામી સ્વામી, સરદાર, મોટા, માલિક
માલિક, શાહ શાહ.

પણ ૧૭ પાખર નાખીએ જોએરે;
 ૧૮નાખણ હારા તે ૧૯કયા કરે?
 જેને ખાણુ ન લાગ્યા હોએરે. ૯૮

સદ્ ગોર કહેરે, લીલા તે ૨૦ગૈરવર ૨૧છાઈ રહ્યા,
 અતો પાણી તણે ૨૨સ્નેહરે;
 ૨૩સૂકા સાલ બિચારા કયા કરે?
 જો ૨૪અખંડા ૨૫વર્ષે ૨૬મેહરે. ૯૯

સદ્ ગોર કહેરે, ૨૭ઉગે તેને ૨૮વંદિએ,
 હોએ ૨૯વારો તે તેની ૩૦આણુરે;
 કાલે તે ભોજન જે જમ્યા!
 તેના આજ તો કેવા ૩૧વખાણુરે? ૧૦૦

૧૭ પાખર=ઢાંકણ રણક્ષેત્રની તૈયારી કરવી, ઘોડા
 ઉપર ઓઢાડવાની ખૂબ લઢાઈમાં જતી વેળા લોઢાની કડીયોની
 બનાવટની થાએ છે તે, રક્ષણ. ૧૮ નાંખણહારા=નાંખનાર, ઓઢા-
 ડનાર. ૧૯ કયા કરે=શું કરે ? ૨૦ ગૈરવર=(ગૈર+વર. ગૈર=પહાડ
 પર્વતમાં પેદા થનાર, +વર=વૃક્ષ.) પર્વતોમાં ઉગનાર ઝાડ. ૨૧
 છાઈ રહ્યા=ઢંકાઈ રહ્યા, પ્રસરી રહ્યા. વધી રહ્યા, સોભી રહ્યા. ૨૨
 સ્નેહ=હેત, મેળ, મલવાપણું. ૨૩ સૂકાસાલ=સૂકાઈ ગયેલ વૃક્ષની
 ડાળ, સુકું ઝાડ, સૂકું લાકડું. ૨૪ અખંડા=વગર ટુટકે, એકલધાર,
 સદા. ૨૫ વર્ષે=પડે, ઉતરે, આવે. ૨૬ મેહ=વર્ષાદ્રુનું પાણી. ૨૭
 ઉગે=ઉત્પન્ન થાએ, પેદા થાએ. ૨૮ વંદિએ=વખાણીએ, સેવીએ,
 પુજીએ, જપીએ. ૨૯ વારો=વર્તમાનસમયવાળો, હાજરીમાં, જે
 સમે જે હાજર હોય તે. ૩૦ આણુ=હુકુમત, દુવાઈ, નાણુવું. ૩૧
 વખાણુ=ગુણ ગાવા, સતવન.

સદ્ ગોર કહેરે, ભૂલાવે જીવ વહી રહ્યા,
અને ભૂલ્યો તે મોહ જાતરે;
ચોરાસી ફેરે જીવતું આવીયો !
તોએન માર્યા પાંચે કાલરે? ૧૦૧

સદ્ ગોર કહેરે, પાંચે કાલ જેણે વશ કર્યા,
તે તો મરી, મરી પદે જીવે પાએરે;
સદ્ગોર સારથી જિત્તે ક્રીયા,
તે જીવ અમરા પુર જાએરે. ૧૦૨

સદ્ ગોર કહેરે, દુનિયા દૂરિજન દૂર કરી,
જે અંતર હરિ શું લાએરે;

૧ ભૂલાવે=ભૂત થાપે, અજાણપણે, અજાને. ૨ મોહજાલ=જંજાલની આશક્તિ, જંજાલવશ, માયાની મૂર્છા. ૩ પાંચકાલ=પંચજીવોનાં વિકાર (૧ અહંકાર, ૨ ક્ષોભ, ૩ લોભ, ૪ મોહ, ૫ ક્રોધ.) ૪ મરી મરી=ખીની ખીની, ડરી ડરી, મરદા જેવો બની, મડાવત થઇ. ૫ દે=દેવે, મૂકે. ૬ પાએ=પગ, ડગલુ. ૭ સારથી=ગાડી હાંકનાર, હકેકુ, ગાડાએકુ, રથ હાંકનાર, ગાડીવાન. ૮ અમરાપુર=અમર ધામ, મરીને ગયા પછી જે સ્થળેથી પાછું લક્ષ ચોરાસીમાં આવવાનું નથી, તે ધામ. ૯ દૂર=વેગળી છેડી, અળગી.

ગુરુ ૧૦દિપક લઇ હાથમાં,
૧૧દૂલણ મંદિર પિયુ જાએરે. ૧૦૩

સદ્ ગોર કહેરે, દુનિયા આહે ૧૨ધુમા કારે,
એનો ૧૩જરા ન બુજે ભેદરે;
૧૪સૂની તે પૂજે ૧૫પ્રતિમા,
ભાઇ ૧૬વીતા તે વાંચે વેદરે. ૧૦૪

સદ્ ગોર કહેરે, દુનિયા દોડા દોડ બોત કરે,
અને દર્શન ના પાવે તોએરે;
૧૭ઉજડ ઘર જઈ ૧૮ઉતરે,
ત્યાં ૧૯ભોજન નાં દેવે કોએરે ૧૦૫

૧૦દિપક=દિવો. ૧૧ દુલણ=સોધવા, ખોળવા, ૧૨ ધુમાકારે=ધુંવાડાનાં
આકારની, ધુંવાડા જેવી. ૧૩ જરા=થોડું, સેજ, નહિ જેવું. ૧૪
સૂની=ઉજડ, ખાલી, દૈવત વિનાની. ૧૫ પ્રતિમા=મૂર્તિ, પુતલી.
૧૬ વીતા=રીતી ગએલ, ભૂતકાળનાં, વહી ગએલ, થઇ ગએલ. ૧૭
ઉજડ=વસ્તિ વિનાનું. ૧૮ ઉતરે=ઉતારો કરે, રહે. ૧૯ ભોજન=
ખાવાનું.

સદ્ ગોર કહેરે, સત્યકી ખાટે ઢૂંડીએ,
જીસ ખાટે હરિ ગયા ને એરે;
કાન પગાતા વાતા વાંશલી,
તે ગોકુલ મૂકી ન્યાં હોએરે ! ૧૦૭

સદ્ ગોર કહેરે, એ સાચી ખાટે ઢૂંડીએ,
ચાલ્યા હોય હરિ જીસ વાટરે ?
નેતાં નેતાં હરિ લીજીએ,
પાવે તો નેહડા ધાટરે. ૧૦૮

સદ્ ગોર કહેરે, પગલે પગલે સોધીએ,
એવી લીજીએ ૧૦ સુધી ખાટરે;

૧ ખાટે=સ્તે, માર્ગે, વાટે. ૨ ઢૂંડીએ=સોધીએ, ખોળીએ. ૩ જીસ=જે. ૪ કાન=શ્રીકૃષ્ણ ૫ ગાતા વાતા=ગાતાને વગાડતા. ૬ વાંશલી=ખંશી, વાંસની પાતળી ભુંગળી, કાણા કાણા વાલી મોઢેથી કુંક મારી વગાડવાનું વાળું. ૭ ગોકુલ=વ્રજમાં એક ગામકું, શ્રી કૃષ્ણનું રહેવાનું ગામ. ૮ નેહડા=સ્થળ, પ્રેમ, હેત, ઈશ્ક. ૯ ધાટ=સ્થાન, ઠેકાણું, રહેઠાણ. ૧૦ સુધી=પાંસરી, સીધી.

સત્ય વિના જેજે દોડી યા,
સોતો પડિયા ચોરાસી ઘાટરે. ૧૦૮

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૧વેળા તો આવી ૧૨વખડી,
હવે ચેતો તો ચેતણ હારરે;
આપ રાખો તમે આપ શું,
ભાઈ ચલણા એ ૧૩ખાંડા ધારરે. ૧૦૯

સદ્ ગોર કહેરે, સત્ય તો ૧૪શૂળી ઉપર નાચણા,
એ ખેલે તે ખેલણ હારરે;
સામી તે અણીએ ૧૫ધસણા!
જે ૧૬ભલકા બી હોવે ૧૭પારરે. ૧૧૦

૧૧ વેળા=વખત, સમય. ૧૨ વખડી=કદળુ, વિકટ, ખરાબ, આકરી, દુઃખદાય. ૧૩ ખાંડા=તલવાર, બેધારી સીધી તલવાર. ૧૪ શૂળી=લોહાનો અણીવાળો થાંભલો, પેહેલાં માણસને મોતની સજા એવા થાંભલા ઉપર ચઢાવીને કરતા. ૧૫ ધસણા=જોશમાં ને જોશમાં સામાં ધસે જવું, આગળ ને આગળ વધે જવું. ૧૬ ભલકા=ભાલાનો ધા, ભાલાનું ફળ. ૧૭ પાર=આરંપાર, સોંસરા સોંસરી.

સદ્ ગોર કહેરે, કોલ હમારા સાચહે,
એ સાચે મને પત આચેરે;
ફરી ફરી નહિ આવણા,
ઘડો તેર સો સાચે જાચેરે. ૧૧૧

સદ્ ગોર કહેરે, ગઈ ગઈ બાતાં જે કરે !
પણ જરા નાં જુજે ભેદરે;
એમ ચારે જુગે જીવ ભૂલીયો,
ઓ ! સત્ય કહે ગોર વેદરે ૧૧૨

સદ્ ગોર કહેરે, ગુરૂ સાચા તે તો કહીયે,
જેણે કાગલનાં કીધા જહાજરે;
બાર કરોડી બેઠ ચલ્યા,
ચોવીસ રાખ્યા પખાજરે; ૧૧૩

૧ કોલ=વચન, હુંકમ, ફર્માન. ૨ ગઈ ગઈ=વીતેલી, થઈ ગયેલી.

૩ વેદ=આકાશવાણીનાં પુસ્તકો, ઋગ્, યજુર, સામ, અથર્વવેદ એમ

ચાર છે. જહાજ=વહાણ, નૌકા. ૪ પખાજ=વેગળા, અળગા, છેટા, દૂર.

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રતક્ષ ઉગ્યા પ્રગટયા,
 તો ભીતર આંદરણા હોએરે;
 ૧૦ સોલ કલાનું અજવાલિયું,
 તેની ખૂબે ૧૧ રસાયણ કોએરે ! ૧૧૪

સદ્ ગોર કહેરે, કલિયુગ આવ્યો વખડો,
 અને વેસાતે વહી વહી જાએરે;
 પેટ સમી કોઈ પ્રીત નહિ !
 કોઈ કેને ન દેવે કાંએરે. ૧૧૫

૬ પ્રતક્ષ=જાહેર, દેખીતું. ૭ પ્રગટયા=જાહેર થયા, બાહરે
 આવ્યા. ૮ ભીતર=અંદરની બાજુએ, માંહેલીપા. ૯ આંદરણા=પ્રકાશ,
 અજવાળું, તારા, નક્ષેત્ર. ૧૦ સોલ કલાનું અજવાળિયું=શ્રીવિષ્ણુ-
 નારાયણનો સોળકળા સહીતનો પ્રકાશ, તેજ સોળકળાસહીત
 શરીર ધારણ કરેલ ભગવાન. ૧૧ રસાયણ=જોડવાનીકળા, જોડ
 કરવાનું ઔષધ, મળવાની વિધિ.

સદ્ ગોર કહેરે, કલિયુગ માંહે કોઈ થર નહિ,
એતો થર નહિ નિર્વાણરે;
પણ થર વિના જે ચલણા,
તે તો માર ખાસે મ્યદાનરે. ૧૧૬

સદ્ ગોર કહેરે, રસાયણ સારી સત્યપ્રી,
અને સત્યસુ ચાલ્યા જાઓરે;
પણ સત્ય વિના જે ચલણા,
તો બહુ બહુ ફેરા ખાઓરે. ૧૧૭

સદ્ ગોર કહેરે, કલિયુગ માંહે અથર્વ વેદહે,
અને થર નહિ સંસારરે;

૧ થર=કાયમ, સ્થીર, એક ધ્યાનનો, કાયમ મનનો. ૨
નિર્વાણ=ચેક્કસ, ખરેખર, છેલ્લી વાત, છેવટની સ્થિતિ. ૩ મ્યદાન=
ક્ષેત્ર, લઠાઇનું ક્ષેત્ર, મહાદનનું ક્ષેત્ર, પ્રલયકાલનો ક્ષેત્ર, મોડું રણક્ષેત્ર.

જે વેદને વાયકે ચાલીયા,
તે ૪તરકર લાગ્યા પારરે. ૧૧૮

સદ્ ગોર કહેરે, પાંચ કરોડ પકર્તા યુગે તર્યા,
જે હોલીએ સીંચાણા આપરે;
સદ્ ગોર પૂરા જેણે સેવીયા!
જેણે મનસુ ન ખાધી ધ્યાપરે. ૧૧૯

સદ્ ગોર કહેરે, ત્રેતા એ હરિચંદ્ર આવીયા,
તે સીધ્યા કરોડી સાતરે;
સતીએ સેવ્યા સ્વામી એકમના,
તે કરતા સત્યની વાતરે. ૧૨૦

૪ તરકર=તરી જઇ, નિર્વૃત થઇ, સંસારમાંથી પરવારી, પાપ
પરહરી. ૫ કૃતાયુગ=સલજુગમાં. ૬ હોલીએ સીંચાયા=હોલીમાં મુકાયા
(ભક્ત પ્રેહલાદ). ૭ ધ્યાપ=ભુલ, છેતરામણ, ભુલવણીએ પડવું.

સદ્ ગોર કહેરે, દ્વાપર યુગે કોડ નવ તર્યા,
જ્યાં પાણ્ડવે ગળાવી દેહરે;
તેણે સત્ય રાખ્યા આપણા,
હરિ શું ધાના રાખ્યા અને હરે. ૧૨૧

સદ્ગોર કહેરે, કલિયુગે પીર સુદરદીન સાચા,
અને સાચા તે કરોડી બારરે;
સાચા સદ્ગોરને સેવીયા,
તેને તરતાં ન લાગી વારરે. ૧૨૨

સદ્ગોર કહેરે. અમે આવ્યા સ્વર્ગથી,
અને દેખાંતા ભોવન સાતરે;
રંગ, ભોગ, પદ્મી ત્યાં બહુ મલે,
પણ નહિ કોઈ અમ્મર જાતરે. ૧૨૩

૧ છાના=ગુપ્ત. ૨ નેહ=પ્રેમ. ૩ ભોવન=આકાશ, માલ, ખંડ,
ભાગ. ૪ રંગ=રસ, છંદ, નાચ, મગ્ન, રમુજ, આનંદ, રાગ,
૫ ભોગ=ભોગવિલાસ, ભોગવી શકાયે તેવું સુખ, સુખનાં
સાધનોની પ્રાપ્તી, ઉપભોગ, સંભોગાદિનો આનંદ. ૬ પદ્મી=પાયરી,
મરતખો, દરજો, માન, નીચી ઉંચી શ્રેણી સુચક શબ્દ, અધિકારની
હદ દેખાડનાર શબ્દ, હોદ્દો, સ્થિતિ.

સદ્ગોર કહેરે, સોના^૭ સુવર્ણ^૮ પુતળી,
 અને દિશે તે આકમ ઝોલ રે;
 પિયુ પાયા જેણે પ્રેમ શું,
 પામ્યા તે અમ્મર^{૧૦} મોહોલરે. ૧૨૪

સદ્ગોર કહેરે, ^{૧૧}સદ્ગોર શહદેવ બોલીયા,
 તમે સુણો^{૧૨} મુનિવર ^{૧૩}વિરરે;
 સદ્ગોર પૂરા જેણે સેવીયા,
 તે સુફલ^{૧૪} પાયા ^{૧૫}સધીર રે. ૧૨૫

સંપુર્ણ.

૭ સુવર્ણ=સોનું, સોનાનાં રંગ જેવી રૂપાળી.
 ૮ પુતલી=ઢીંગલી, પ્રતિમા, અનુકૃતિ, નકલ, સ્ત્રીના
 આધારના ધાટ. ૯ આકમ ઝોલ=તેજસ્વી, ચમકદાર, શોભાયમાન,
 રૂપાળું, મોલ ઉપજાવે તેવું. ૧૦ મોહોલ=હવેલીયો, મોટી મેરીયો.
 ૧૧ સદ્ગોર શહદેવ=સદ્+ગોર+શહ+દેવ. સદ્=પવિત્ર, ગોર=ગુર,
 પવિત્રજ્ઞાન કરનાર+ શહ=શાહ, મોટા બાદશાહ, ધણી, રાજ+દેવ=
 દૈવતવાળો, સુરલોક) પવિત્ર જ્ઞાનનો દાતા, બ્રહ્મરૂપ, દેવો પતી. આ
 પીર શ્રી સુદરદીનને મળેલી પદ્મીનો શબ્દ છે. પીર સુદરદીનનો ઇલ્કાબ.
 ૧૨ મુનિવર=(મુનિ+વર) રૂપિયોથી શ્રેષ્ઠ, મુનિયોથી પણ મોટા.
 ૧૩ વિર=ભાઈ. ૧૪ સુફલ=પવિત્ર ફલ, મોક્ષ. ૧૫ સધીર=ધીરજ-
 વાલા, શાન્તીવાલા, સતોગુણી.

પરચુરણ જ્ઞાન વિભાગ.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈ મામશાહ બાવાનુ જ્ઞાન. ૧

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

ચેતો, ચેતો, મન ચંચલ કરી ચેતો !
અને જળ લગી તુજમાં છે સાંસ,
ભાવ હુવા પણ ભક્તિ ના હૂંઈ!
જળ ઉઠી ને ચાલ્યા ઉદાસરે,
કુબુદ્ધિ તેં જ્ઞાનનો વિચાર સે ન લીધો ?

અંધે જનમ ગુમાયોરે, કુબુદ્ધિ તેં મૂર્ખે જન્મ હરાયોરે;
કુબુદ્ધિ તેં જ્ઞાનનો વિચારસે ન લીધો ? ટેક-૧

આરે સંસાર તમે હાટ, પાટ, બબ્બર કરી બણો !

અને સૌ લોક તે વણને આવ્યા;

વણજી શકાય તો તમે વણનેરે ભાઈ !

ઝોરી શકાય તો ઝોરેરે ભાઈ !

નહિ તો ફેગટ ફેરા થાશે.

કુબુદ્ધિ-૨

નેણ થાક્યા તારા બેણ ને થાક્યા,

અને થાકી શુંદર તારી કાયા;

જરણ ને મરણ બેઉ હુકમેથી થાક્યા,

પણ એક ના થાકી કુડી માયા !

કુબુદ્ધિ-૩

આરે સાહેબને તમે સાચા કરી સેવો,

અને ને હોય દૃઢ વિશ્વાસ;

ભણે ગુરૂ ઇમામશાહ તમે સાંભલો મુનિવરો,

એવું બણીને પ્રભુ પાશા ઢાળો.

કુબુદ્ધિ-૪

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૨

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

જીરે મારા હંસાજી! કરડી કમાનો સાહેબજીની ખેંચો;
તો તિરથ ત્રવેણીમાં ચડનાજી. ૧

જીરે મારા હંસાજી! ઢાલ ઘણીની ધીરજ કરી બાંધો;
તો સત્ની તલવારે લડનાજી. ૨

જીરે મારા હંસાજી! બુદ્ધની બંદુકો ને સુર્તાના દારૂ,
તો જ્ઞાન ગોલી બીચ ધરનાંજી. ૩

જીરે મારા હંસાજી! પ્રેમના પિયાલા ભરી ભરી પીજો,
તો શબ્દ ભડાકેથી લડનાજી. ૪

* આ જ્ઞાન સહેજ સમાધિની વ્યવસ્થાતું છે.

જીરે મારા હંસાજી! ઉઠ્યાતિ ધરતીમાં વિષયાનો વેલો,
એ વેલે કીધો વિસ્તારજી. ૫

જીરે મારા હંસાજી! એરે વેલે તો અમ્મરૂણ લાગ્યા,
તેમાં કોઈ કડવા ને કોઈ મીઠાજી. ૬

જીરે મારા હંસાજી! તેડાવો તેડાવો ગુણવંતા માલીને;
જે હુંખ સહિત મૂલ કાઢેજી. ૭

જીરે મારા હંસાજી! આરે નગરમાં કુંવાગી છે કન્યા;
તે શુંદરિ તો સખ રસ માણેજી, ૮

જીરે મારા હંસાજી! આરે નગરમાં ચોરાસી છે ચાટા,
તેમાં કોઈ નર સુતા ને કોઈ નર જાગેજી. ૯

જીરે મારા હંસાજી! સખ લોક સૂતા સાહેબ મારો જાગે,
જીકર ફીકર વિનાં જીવડો ના પાકેજી. ૧૦

જીરે મારા હંસાજી! પારે તે ઉભા પાંચ પાખરિયો!
જે હુકમ હાકમનું ના માનેજી. ૧૧

જીરે મારા હંસાજી! એરે જ્ઞાન બોલ્યા ઇન્દ્ર ઇમામશાહ,
મારા મુનિવરને જમડાની ઝડપો ન લાગેજી. ૧૨

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈમામશાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૩

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! પીર કબીરદીન શિર બંધ લાવ્યા,
ઇસલામ શાહો ની વારજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! શાહોજીએ શિરબંધ ગુરજીને આપી,
પીર હસનશાહ નામ ભણાવ્યાજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! ફત્તંતર બેતામાં મોહોરજી આપી.
અને ધરમના મેરમ હુવાજી. ૩

કે જીરે ભાઈ! ઇંદ્ર ઇમામદીન પાટજી લાવ્યે,
જ્ઞાંબુ દ્વીપમાં આવી બેઠાજી. ૪

* શ્રી. ગોર ને નરનું છેવટ સ્થળ. શ્રી. સદ્ગોર ઇમામશાહે સ્પષ્ટ દેખાડ્યું છે. છતાં તેઓનાજ વચનામૃત વાંચનારા કેટલાક અભાગી જીવડા ભીંતે ભટકાઇ, મોઢું ખટાણું કરી દઈ, ઇમાનીનો દાવો કરી, દુષ્ટતા કેવી પ્રગટ કરે છે? તે જરા પાછું વાળી બેતા નથી! કે, સત્ય શું છે ?

- કેળરે ભાઈ ! ફલંતર વેલામાં રચના ક્રીધી,
 ૧ નર નુરશાહ હમ્ ધર આયાળ. ૫
- કેળરે ભાઈ ! હમ ઉપર શાહે મેહેરજ ક્રીધી,
 નર મહંમદશાહ નામ ભણાયાળ. ૬
- કેળરે ભાઈ ! રચના તમારી રૂડેરી કહિયે,
 અમરાપુરી તે દેખાડીળ. ૭
- કેળરે ભાઈ ! ભીતર પલંગે ત્યાં સેજ ખીછાઈ,
 ઉસ ઉપર હમ જઈ બેઠાળ. ૮
- કેળરે ભાઈ ! ઇન્દ ઇમામતીને કહી સુણાયા,
 હેડે હરપ નાં માચેળ. ૯
- કેળરે ભાઈ ! હરપ ઉભરી અનગણા હુવા,
 ઋષિવર સાંભલો જ્ઞાનળ. ૧૦

સંપૂર્ણ.

૧ નરનુરશાહ=નુરમહંમદશાહ (મહંમદ ખીન ઇસ્લામશાહ કહે છે તેમને નુર શાહ વલીળ પણ કહે છે.)

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૪

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ ! પીર કબીરદીને સાકરદીની,
સો લઈ હમ મુખમાંહે મેલીજી. ૧

કે જીરે ભાઈ ! દુશરી ફેરા હમકું તસબી દીની,
હમ સો લઈ ગલે લગાઈજી. ૨

કે જીરે ભાઈ ! વેદ વચન ફીર હમકું દીયા,
કહે ત્રવેણી જઈ ખેલોજી. ૩

કે જીરે ભાઈ ! કોલ લઈ હમૂ મકાનું ગયા,
ત્યાં શાહોનાં તેડાં આવ્યા જી. ૪

કે જીરે ભાઈ ! નુરમહંમદશાહ નામે ખત લખાણા,
તે ચંદન વીર લઈ આવ્યાજી. ૫

કે જીરે ભાઈ! હમ્ તો તખ ઉઠીને ચાલ્યા,
આવ્યા તે મુરિદું માંહીજી. ૬

કે જીરે ભાઈ! ખાવાનાં વચન હમે સર્વે પાલ્યા,
મુરીદે કોઈએ નવ ગણ્યાજી. ૭

કે જીરે ભાઈ! ત્યારે હમે પણ તેને મેલી દીધા,
પીર કબીર દીને કહ્યા સખ સાચજી. ૮

કે જીરે ભાઈ! પીર ઇમામદીન એમજ બોલ્યા.
ગુરૂજીએ એમ કર્માવ્યાજી. ૯

કે જીરે ભાઈ! ત્યારે હમે ગુજરખંડ માંહે આવ્યા,
પછી ત્યાં કર્યો છે મુકામજી. ૧૦

કે જીરે ભાઈ! ઇમામદીને સખ કહી સુણાયા,
ઋષિવર હોએને હુંશિયારજી. ૧૧

સંપુર્ણ

શ્રી પીર કબીર દીન સાહેબના કર્માને ન માનનારા સત્પંથી
હોયજ નહિ. તેમ તેઓને સત્ય ધર્મ સૂઝે પણ નહિ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૫

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! શાહાજીના ખતમાં એસાજ લિખીયા,
ઈમામશાહ હમ્ તમ ધર આવેજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! ગોર બ્રહ્માએ તમને વેદજ સોંપ્યા,
હવે રચના રચાવો રૂડેરીજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! ચંદન વીર તમને તેડવાને આવ્યા,
વહેલા વહેલા તમે આંહી આવોજી. ૩

કે જીરે ભાઈ! ત્યારે હમારા મનમાં ઉછરંગ આયા,
બાવાનાં બોલ સર્વે સાચજી. ૪

* આવા પવિત્ર દિવા જેવા દ્રવ્યો પણ મમતાનાં પડળવાળાને
ન સૂજે.

કેહરે ભાઈ ! અમે ત્યારે ઉતાવલા હુવા,
ત્યાં કેણે તે હમને ના જાણ્યાહ. ૫

કેહરે ભાઈ ! અમ ઉપર કેનું ભાર નવ રાખ્યું,
સઉ સઉનું આપજ જાણેહ. ૬

કેહરે ભાઈ ! અમારે તો શાહ દરગે જઈ,
અમે વેદ કર્યા પ્રકાશહ. ૭

કેહરે ભાઈ ! ગોર બ્રહ્માનું ભાર અમ ઉપરે રાખ્યું,
તે ચંદન વિર ખત લાવ્યાહ. ૮

કેહરે ભાઈ ! ચંદન વિર હમ ભેળા જો રેહવે,
અમે આવ્યા તે અમદાવાદહ. ૯

કેહરે ભાઈ ! ખંડ ગુજરાત માંહે તખત રચાયા,
રચના રૂડી સાહેબે કીધીહ. ૧૦

કેહરે ભાઈ ! ભણે પીર ઇમામશાહ પોતે વરદાઈ,
બેઠા તે ગીરમથા ગામેહ. ૧૧

સંપૂર્ણ

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૬

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! હમે વરસ પાંચનાં હતા,
ને રેહતા ઉંચ નગર માહિજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! ત્રણ જોગી આવ્યા તૈયાં,
જોલી તે લાવીયા સાથજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! એકનું નામ કેશર કહિયે,
બીજે મધ કેશર જાણજી. ૩

કે જીરે ભાઈ! ત્રીજે જોગી કેશાપુરી કહિયે,
તે આવ્યા ત્રણ ત્યાં સાથજી. ૪

કે જીરે ભાઈ! ત્રણ ગાડી ભરી દશોંદ લાવ્યા,
રૂપીઆ સાડાસાત લાખજી. ૫

કે જીરે ભાઈ ! ઉપર ત્રણ રૂપીઆ કહિયે,
લાવ્યા પોતાની સાથજી. ૬

કે જીરે ભાઈ ! જોગી તે તો કહેવાને લાગ્યા,
જીગરજી તે હમને બતાવોજી. ૭

કે જીરે ભાઈ ! ગુરૂ તેજે જોત પ્રકાશે,
દશોદ લેવેજ સોહીજી. ૮

કે જીરે ભાઈ ! સર્વે મલી વિચારજ કરે,
મોટું રૂપ કેમ લેવાયેજી ? ૯

કે જીરે ભાઈ ! પીર શમ્સ તે તો વરદાઈ કહીયે,
આપણમાં નહિ તેવી કુત. ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! પીર ઇમામદીન એમજ કેવે,
સાહેબ છે સૌનો સરદારજી. ૧૧

સંપૂર્ણ

જીતજીની કાકા જીવતા હતા તે પીરની ગાદીએ બિરાજતા
હતા ! તો દશોદ જોગીયોની કેમ ન લીધી ? સત્પંથીયોજ સત્યને
ખોળી સેવે છે. પ્રપંચીઓજ આડંબરે વળગી પડી પ્રપંચ પુજે છે.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૭

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ ! હમે ચાલીને આગળ આવ્યા,
બીજનું ના લીધું નામજી. ૧

કે જીરે ભાઈ ! પીરશમ્મસ દેવ પરકાશ્યા,
અને કરિયાતે સહુના કામજી. ૨

કે જીરે ભાઈ ! ગંગા જીમના મુખમાં દેખાડી,
જાહેર જોત પ્રકાશીજી. ૩

કે જીરે ભાઈ ! કેશવપુરી મુલતાનનો કહીયે,
નવે ગ્રહ દીઠા તેણે હાથજી. ૪

કે જીરે ભાઈ ! ઈમામદીને અંતર ખોલ્યા,
ત્યાં કેવળાશી તે તો કહેવાયાજી. ૫

શ્રી પીર કબીર દીન પછી જે ખરા વારસ હતા તે પ્રગટ થયા,
જૂઠને સંતાવું પડ્યું છે. હયાત નથી તેની વાત તો નવિનજી છે.

૧ કેવળાશી=કૈલાશી.

- કે જીરે ભાઈ! ગુરૂનાં જોગ પંથ દેખાડયા,
તે તો આવીને લાગ્યા છે પાએજી. ૬
- કે જીરે ભાઈ! હમને રૂપીયા સર્વે સોંપી,
રજતે જોગીયોએ લીધીજી. ૭
- કે જીરે ભાઈ! સર્વે ભાઈયોએ તે વેહેંચી લીધા,
હમે તો શાહ દરગાએ ચાલ્યાજી. ૮
- કે જીરે ભાઈ! અમને અમરાપુરી જોવાની આશા,
ત્યારેખાર વરસનાં આપેજી. ૯
- કે જીરે ભાઈ! માગશર તારીખ ચતુરદશી કહીયે,
ત્યારે પોહોંતા અમરાપુરી માંહેજી. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ! વરસ ત્રણ ત્યાં તો રહ્યા,
આવી તે નુર શાહની પાસ. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ! વરસ પંદરની ઉમ્મર હુઈ,
તે વરજ શહેરમાં વાસજી. ૧૨
- કે જીરે ભાઈ! નુર નારાયણે વાચ્યા દીધી,
જવો ખેલો તે તમે જીગતેજી. ૧૩
- કે જીરે ભાઈ! પીર ઈમામ દીન કહે કઈસાશી,
ઋષિવરો સાંભળો જ્ઞાનજી. ૧૪

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામ શાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૮

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે જીરે ભાઈ ! બાપ દાદાની જમાતમાં આવ્યા,
તે સુદર દીન કબીર દીન વખાણેાજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ ! હમને કેળું માનનાં દીધું,
ત્યારે ઉઠીને અલગા રહ્યાજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ ! એક માણસે હમને રોટી આપી,
હમે જણ બે ત્યાં આરોગ્યાજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ ! હમને ઓલખાણ એ જીવની આવી,
ત્યાં આશિષ હમે આલીજી. ૪
- કે જીરે ભાઈ ! પીર ઇમામદીન કહે અમઘર આવો,
અમરાપુરી મોઝારજી. ૫

કે જીરે ભાઈ ! વખાર ઉપર હમને આણી આલી,
રોટી ખાઈ પાણી પીધાજી. ૬

કે જીરે ભાઈ ! હમારા બાવા પાસે વાશો તમારો,
પીર કબીર દીન હાથે ઝાલેજી. ૭

કે જીરે ભાઈ ! પ્રેમજી ખોળે તેનું નામજી બણો,
લાકડીયા ગામમાં રહેતોજી. ૮

કે જીરે ભાઈ ! અમાપુરી પીર કબીર દીનને હાથે,
હમારા બાવા સોલી બણોજી. ૯

કે જીરે ભાઈ ! હમસેં અલગા રહી કેણી કેરે જશો ?
* અમરાપુરી કેમ પામોજી ? ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! અમરાપુરીમાં સર્વે અમારા બેઠા,
સર્વે દરવાજે તેની ચોકીજી. ૧૧

કે જીરે ભાઈ ! કેણી કેરે પીર કબીર દીન લાવે ?
જ્યાંથી અમરા પુરીએ આવો ! ૧૨

કે જીરે ભાઈ ! મારગ હમને કોઈ નાં સૂજે,
જ્યાં થકી તમને તેડી લાવેજી. ૧૩

કે જીરે ભાઈ ! ગુર નર જેણે નાં ઓળખ્યા !
જસે તે જમને દરબારે. ૧૪

- કે જીરે ભાઈ! ગોર હશન કબીર દીને હમકું વરદીયા,
 * બ્રહ્મચવતાર જખ પુરણ હુવાળ. ૧૫
- કે જીરે ભાઈ! ગુર બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, માહેશ્વર કહીયે,
 સર્વ દેવ હમ સંઘાતીજ. ૧૬
- કે જીરે ભાઈ! હમે આવીને ઈયા તખત રચાયા,
 તે^૧ શ્રી નુર શાહા ને નામેજ. ૧૭
- કે જીરે ભાઈ! ભણે પીર ઈમાઅશાહ હમ ધર આયા,
 સો નર અલી મહમદશાહ વખાણોજ. ૧૮
- સંપૂર્ણ.

* સત્યને માનવું ! જેને સત્ય ભાવનાઓ હોય છે તેનેજ બહાણું લાગે છે. મૂર્ખાને જૂઠું ગમે છે. મોઝે પીર કબીરદીનનાં શિષ્ય કહેવરાવી, તેની આરાઓને પગે ખૂંદે છે.

૧ મહમદ ખીન ઇસ્લામ શાહ કહે છે તે.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૯

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાયા.

- કે હરે ભાઈ ! ત્યાંથી ચંદન વિરજ લીધા,
તેનું નામ છે હાજર બેગણ. ૧
- કે હરે ભાઈ ! માતા ઉનુંકી મરિયમ કહીયે,
પિતા તે મીરખાન બણેણ. ૨
- કે હરે ભાઈ ! પ્તર તુરશાહના વારામાં આવ્યા,
હમને વર દીધો તો એણેણ. ૩
- કે હરે ભાઈ ! હમે તમારે મકાને આવ્યા,
અને ખંડ ગુજરાતની માંહીણ. ૪
- કે હરે ભાઈ ! વરસ સોળતા હમે આવ્યા,
જાંબુ દ્વીપ મોઝારણ. ૫

કે હરે ભાઈ ! ચન્દન વિરને વરસ ચોરાસી,
આવ્યા ગીરમતે ગામેહ.

૬

કે હરે ભાઈ ! સંગ એક ગોમતી કાંઠે જાયે,
અઢાર હજાર જવ સાથેહ.

૭

કે હરે ભાઈ ! હમે નુરશાહને સંભાર્યા,
દ્વારકાં તો ત્યાં દેખાડીહ.

૮

કે હરે ભાઈ ! કૃષ્ણ છોગાળો રમી રહ્યો,
ગોમતીમાં તે સર્વે નાહેહ.

૯

કે હરે ભાઈ ! સંગે સર્વે ઈમાન આણ્યું,
કૃષ્ણજી જોયા આપો આપહ.

૧૦

કે હરે ભાઈ ! સંઘવીને ત્યાં મુખી થાપ્યો,
જમાત સર્વ ઘેર જાયેહ.

૧૧

કે હરે ભાઈ ! ઇમામ પુરીનો મંડપ બાંધ્યો,
તખત તે શાહજીને કાજહ.

૧૨

કે હરે ભાઈ ! ભણે પીર ઇમામશાહ એમ કહેવે,
સેષ્ટ ગુરૂએ રચનાં કીધીહ.

૧૩

સંપૂર્ણ

—:—

૧ નુરશાહને સંભાર્યા=મલમલ ખીન ઇસ્લામ શાહે નર જમો
શ્રી. ઇમામશાહ ખાવાને સોંપ્યો હતો તે કહે છે.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈમામશાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૧૦

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાયા.

કે જીરે ભાઈ! હમારા બાવાએ હસીને કહ્યા,
મૃત લોકે મોહોલ બનાવોજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! ત્યાંથી હમે શાહ દરગે ગયા,
શાહ ઘણું રાજ હુવાજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! રાજપો રાખી હમને રજ આપી,
હમ તમ પાસે સહી આવેજી. ૩

કે જીરે ભાઈ! કોલ લઈને અમે ત્યાંથી ચાલ્યા,
આવ્યા તે શહેર દિલ્લી માંહેજી. ૪

કે જીરે ભાઈ! કાજ મુલ્તા ત્યાં બહુજ આવે,
અમ શું કરે તે તો ચેરાજી. ૬

* નર નીકળા આપવાનો ફર્માન.

કે જીરે ભાઈ! નિમાઝ ન પડે ને મસીતે બેઝા !

બહીલોલ શાહ ત્યાં આયાજી.

૭

કે જીરે ભાઈ! શાહે હમકું બુલાકર કહ્યા,

સાહેબ નિમાઝ કયું ન પડોજી ?

૮

કે જીરે ભાઈ ! ત્યારે હમે તો એવી રીતે બોલ્યા,

હમ મુશાફર મસીતે બેઝાજી.

૯

કે જીરે ભાઈ! શાહ કહે જમાતકું નિમાજ પઢાવો,

તમ્ હો સૈયદ સાદાતજી.

૧૦

કે જીરે ભાઈ! નિમાજ પઢે ને શિજદા જો દેવે,

તેમ મુનારા પઢે નિમાજજી.

૧૧

કે જીરે ભાઈ! બાદ શાહકું તબ ખંતજ લાગી,

પીર સાહેબ પઢો નિમાજજી,

૧૨

કે જીરે ભાઈ! નિમાજ પડીંગે હમ તુમારે સાથે,

હો અક્ષર આલમ શું લિખલેણાજી.

૧૩

કે જીરે ભાઈ! અક્ષર લખાવી ગુરુએ નિમાજ ગુજરી,

કોટ મુનારે શિજદા ઝીયાજી.

૧૪

કે જીરે ભાઈ! ભણે પીર ઈબ્રામશાહ હમે નિમાજ પઢીયા,

તે શેહરમાં પડીરે પૂકારજી.

૧૫

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૧૧

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ ! કાજ મુલ્લાં સરવે એકઠા હુઆ,
પીર સાહેબ પઢો નિમાજજી. ૧

કે જીરે ભાઈ ! નિમાજ પઢણે કા વખતજ હુવા,
નિમાજ નૈયત ગુજરીજી. ૨

કે જીરે ભાઈ ! મસ્જિદ મુનારા સિજદે મે આયે,
સો નિમાજ સું ફરિગ હુવાજી. ૩

કે જીરે ભાઈ ! પીર સાહેબે હુકમજ કરીયા,
ત્યારે મસ્જિદ મુનારા રૂકુ એ આયાજી. ૪

કે જીરે ભાઈ ! સર્વે લોક ત્યાં બેઈ રહ્યા,
ઉઠણે વખત ગુરૂજી બોલ્યાજી. ૫

કે જીરે ભાઈ ! બાદશાહકું પીર યુંકર કહ્યા,
ક્રીનકું ઉઠાગે નાં દેણાજી.

૬

કે જીરે ભાઈ ! કાજી મુસ્તાંકું પીરે યુંકહ્યા,
નિમાજ એસી તરેહ કરણાજી.

૭

કે જીરે ભાઈ ! હમદો કુલ રિકાતજ પડીયા,
દો રિકાતું મે હે બરકતજી.

૮

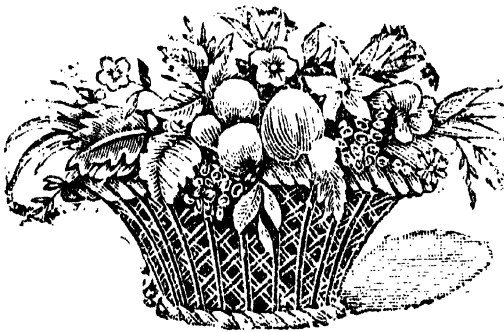
કે જીરે ભાઈ ! તબ પીર સાહેબ કું સલામ કરીયા,
સર્વ બાદિમ પીરકા હુવાજી.

૯

કે જીરે ભાઈ ! ભાગે પીર ઈમામશાહ નિશાન રાખ્યા,
એક મુનારા બાંકા રહ્યાજી.

૧૦

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પોર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૧૨

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! ત્યાં થકી હમે આપે સીધાર્યા,
આવ્યા કાશી ખંડ માંહેજી.

૧.

કે જીરે ભાઈ! વેદ વિધિ બીના જપ જપાવે,
ત્યાં કાશી વણારસી કે નાથજી.

૨.

કે જીરે ભાઈ! ત્યાંના લોક તે બહુ સરગી કહેવે,
નાથનાં કરે બહુ વખાણજી.

૩.

કે જીરે ભાઈ! પૂર્વ દિશાએ સડિ નમસ્કાર કરે,
મુખે વેદ ભણે ચરકાશજી.

૪.

કે જીરે ભાઈ! ગાયત્રી ગીતા પઠ કર્મજ સાધે,
સ્નાન સંધ્યા કરે સારજી.

૫.

- કે જીરે ભાઈ! અમે જઈ ત્યાં ડેરામાં બેઠા,
અમશું કરીયું તે ઘણી વાતુંજ. ૬
- કે જીરે ભાઈ! હમે તો ઉનકું શાસ્ત્ર સમજયા,
કેશવપુરી મુક્તાની આયાજ. ૭
- કે જીરે ભાઈ! હમે તો ઉનકું ભેદ સમજયા,
પશ્ચિમ દિશે અલી અવતરીયાજ. ૮
- કે જીરે ભાઈ! હમે તે જપ તેને ભણાયા,
શ્રી નિષ્કલંકી રૂપે નારાયણજ. ૯
- કે જીરે ભાઈ! મુખી નામોરી નામ તંબોલી,
નહી કાંઠે તેનાં ઘર ઠામજ. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ! કેશવ પુરજે મુક્તાનમાં આવ્યા,
જોગી જમાત જપે એ નામજ. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ! તે જોગીએ હમને ત્યાં ઓળખ્યા,
ત્યાં સત્પંથ ધર્મ રચાયાજ. ૧૨
- કે જીરે ભાઈ! ધર્મ આરગનો ધર્મ બતાયો,
મુધા ઋષિવર ત્યાં વીરજ. ૧૩
- કે જીરે ભાઈ! ભણે પીર ઈમામશાહ તમે સાચું જાણો,
ગુરૂ બ્રહ્માએ વેદ બતાયાજ. ૧૪

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૧૩

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ ! દક્ષિણ દેશ માંહેજ રમવાને ચાહ્યા,
તે સોનગઢ માંહેજ આવ્યાજી. ૧

કે જીરે ભાઈ ! સોનગઢ માંહે અમે જઈને બેઠા,
રચનાં તે રૂડી રચાવીજી. ૨

કે જીરે ભાઈ ! સેવક ત્યાં અહીં વણા આવ્યા,
આવ્યા લાછોરા ગામ માંહેજી. ૩

કે જીરે ભાઈ ! ત્યાં વમરસ ભક્ત સુરભાણુ જાણો,
તે કરે છે ગુરનાં જ્ઞાનજી. ૪

કે જીરે ભાઈ ! પીર શમ્મસે ત્યાં રચનાં કીધી,
ત્યાં હમો આપે ચાલી આવ્યા. ૫

કે જીરે ભાઈ! વિમરસ સુરભાણુ તીયાં બેઠા,
શાહ શમ્ભસનાં કરે છે વખાણુ.

૬

કે જીરે ભાઈ! લોક રૈયત ત્યાં બ્રાહ્મણુ જોગી,
સર્વ સત્યવંતા રૂડા દીશેજી.

૭

કે જીરે ભાઈ! તેણે હમસુ' બહુ આદર કરીયા,
ત્યાં રહ્યા અમે પટ માસજી.

૮

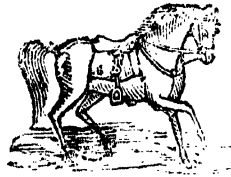
કે જીરે ભાઈ! ત્યાંના લોક તે બહુજ મલિયા,
મુખી શ્રીસંગજી શેઠજી.

૯

કે જીરે ભાઈ! ભણે પીર હમામશાહ ધરમે ધાઓ,
સત્યવંતી લોક સર્વ આવેજી.

૧૦

સંપૂર્ણ

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહ આવાનું જ્ઞાન. ૧૪

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે હરે ભાઈ ! ત્યાં થકી હમે આપ ચાહ્યા,
આવ્યા તે માલવાની માંહેલ. ૧
- કે હરે ભાઈ ! માલવા મધે છે ઉજ્જણ ગામ,
ત્યાં આવીને અમે બેઠાલ. ૨
- કે હરે ભાઈ ! પુરે જેસંગમાંહે અમે આવ્યા,
સત્પંથ સમજ્યાવ્યા સારલ. ૩
- કે હરે ભાઈ ! જમાત ત્યાં આગે હુતી,
તે છે છીપા ઘોષી જતલ. ૪
- કે હરે ભાઈ ! તેમાં હે મુખી વહર છીપો;
તૈયાં ધરમ વધાર્યાલ. ૫

કે જીરે ભાઈ ! ત્યાં હિંદુ મુસલમાન બ્રોહોતજ આવે,
ત્યાં હમે તે થાનક થાપ્યાજી. ૬

કે જીરે ભાઈ ! નગર સારા ત્યાં ઉજ્જણ કહીયે,
તેમાં સત્ય ધરમ રચાયાજી. ૭

કે જીરે ભાઈ ! સત્પંથ તે ઉત્તમે પાડ્યા,
ગુરજ્ઞાન જેને છે વહાલાજી. ૮

કે જીરે ભાઈ ! ગુરનાં જ્ઞાને જે મુનિવર રાતા.
તેનાં સીધા તે સર્વેકાજી. ૯

કે જીરે ભાઈ ! સત્ય સંતોષી દશેાંદી દિદારી,
ઈમાની ઉતરશે પારજી. ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! રૂડી રચનાં ધરમકી કીધી,
ધર્મ જ્ઞાને વખાણજી. ૧૧

કે જીરે ભાઈ ! ગોર ઈમામશાહ અમીરસ બોડ્યા,
મુનિવર સમજે સત્ય વાણજી. ૧૨

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન ૧૫

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે જીકે ભાઈ ! ત્યાંથી હમે ગુજરાતમાં આવ્યા,
ત્યાં ધર્મ ધ્યાન બહુ હુવાજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ ! ત્યાં તો ધર્મની રચના બે કીધી,
અમરાપુરીનાં રચીયા વાશજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ ! કાનમ દેશના સેવક આવ્યા,
ચિલોતર દેશનાં સંગ આવ્યાજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ ! કચ્છ દેશનાં કુણખી આવ્યા,
તે આવી બેઠા હમારે પાસજી. ૪
- કે જીરે ભાઈ ! એ રૂડી રચનાં અતીજ કહીયે,
બે દેશ દેશનાં ધર્મિ આયાજી. ૫

કે જીરે ભાઈ! ઉત્તર પશ્ચિમનાં આવીને મલિયા,
દેવ ઋષિવર સર્વે આયાજી.

૬

કે જીરે ભાઈ! કચ્છનાં કુણુખી હમને તેડી સધાવ્યા,
સર્વે હમ સાથે આવ્યાજી.

૭

કે જીરે ભાઈ! હમે ફરતા ફરતા આવીને બેઠા,
તે બેઠા તે રામવાડા માંહેંજી.

૮

કે જીરે ભાઈ! હમે રામવાડા માંહેં જઈને બેઠા,
ત્યાં મુનિવર સર્વે આવ્યાજી.

૯

કે જીરે ભાઈ! કચ્છનાં કુણુખીનાં ગામ છે વણા,
ત્યાં રચના રૂડેરી રચાઈજી.

૧૦

કે જીરે ભાઈ! એસો જ્ઞાન પીર ઈમામશાહ બોલ્યા,
હમે કચ્છમાં કર્યા મેસાણજી.

૧૧

સંપુર્ણ

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહ આવાનું જ્ઞાન. ૧૬

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! ત્યાંરે બેશીને હમે એમજ કહ્યા,
રામ વાડેથી આવા નહિ જવુંજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! રામ વાડેથી આથમણા નહી જવું,
આપણા ધરમીને કરીયો વારોજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! પીરાણાથી ચારે દિશે જવો,
રામ વાડેથી આથમણા ધર્મિ નાંહીજી. ૩

કે જીરે ભાઈ ! એવી રીતે સર્વ ધર્મિને કહ્યા,
તે સાંભળો ઋષિવર વિરજી. ૪

કે જીરે ભાઈ ! ઋષિવર તેજે ગોર નરને આરાધે,
દુનિયાશું ન રાખે બહેવારજી. ૫

કે જીરે ભાઈ ! ધર્મિશું ધર્મ જહેવાર કીજે,
જીઠાને દીજે ટાળોજી. ૬

કે જીરે ભાઈ ! સંસાર સ્વપ્નું સત્યવંતા જાણે,
અધર્મિને છે ઉચ્છરંગજી. ૭

કે જીરે ભાઈ ! અધર્મિ તે જે ઉણિયાચારી,
જે કીયા કૃતવ્ય નવ જાણેજી. ૮

કે જીરે ભાઈ ! કીયા હીણાનાં કાજ નવ સરે,
મુનિવર નો મેલો તેને નાંહીજી. ૯

કે જીરે ભાઈ ! ગુરનાં વચન ન માને જે આપે,
તે સ્વાર્થે જીવડો રાચેજી. ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! આપણા કર્યા કછુ કામ ન આવે ?
સાહેબજી શું નેહ કરનાંજી. ૧૧

કે જીરે ભાઈ ! આપણો સાહેબ આશાજ પૂરે,
પીર બેઠ્યા ઈમામ શાહ સારજી. ૧૨

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈમામશાહ બાવાનું જ્ઞાન ૧૭

(આ જ્ઞાન અમદાવાદ આવ્યા પછીનું છે.)

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાયા.

કે જીરે ભાઈ ! કાજ મુક્ષાં શાહ શું વાતજ કરીયા,
પીર સાહેબ કું મેહમાની દેનાજ. ૧

કે જીરે ભાઈ ! બાદશાહશું મલીને પરિયાણજ ક્રીયા,
બીલાડી લઈ વધાર્યાજ. ૨

કે જીરે ભાઈ ! સર્વ લોક ત્યાં હાજર હુતા,
હમ આગલ ખાણા ધરીયાજ. ૩

કે જીરે ભાઈ ! તબ હમે એણી પેરે કહ્યા,
ઉઠ બીલાડી ચલી જઓજ. ૪

કે જીરે ભાઈ ! હમ આગત બાદશાહ ખાણા લે આયા,
હમારા ગુના કરો માફલ. ૫

કે જીરે ભાઈ ! હમે કહ્યા ચે ખાણા નહિ આવેં,
તબ બાદશાહ દિલગીર હુવાલ. ૬

કે જીરે ભાઈ ! શાહકે ખાણેમેં પીરે હાથજ ધરીયા,
તબ રક્ત પીપ સબ હુવાલ. ૭

કે જીરે ભાઈ ! એસા ખાણા હમ કબી ન આવેં,
તબ મહંમદ બેગડા પાએ પડીયાલ. ૮

કે જીરે ભાઈ ! મહંમદ બેગડા કહે કછુ કબુલો,
બેટી હમારી તમકું દીજેલ. ૯

કે જીરે ભાઈ ! મીરાં મહંમદ શાહ હમારા બેટા આવે,
સો ઉનકુ તમારે બેટી દેણાલ. ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! બાદશાહ ને હમ તબ રાલ હુવા,
મહંમદ બેગડે બેટી પરણાવીલ. ૧૧

કે જીરે ભાઈ ! ભણે પીર ઈમામ શાહ એવીજ વાણી,
મીરાં મહંમદ શાહકું પરણાયાલ. ૧૨

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહબાવાનું જ્ઞાન. ૧૮

— ❀ —
શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

— ❀ —

- કે જીરે ભાઈ ! અમરફલ છે ગુરૂજીને હાથે,
ગોર બ્રહ્માજીનો છે અવતારજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ ! પ્કલપ જુગે નર ગોરની પાસે,
તે એક તુર કરી તમે જાણોજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ ! તુરે તુર સર્વ આલજ આલી,
એ ગુરૂજીનું રૂપ પીછાણોજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ ! વેદ ઇલિમ માંહે ગુરૂજીની સાંખ,
તેને દોઝે કરી મત જાણોજી. ૪

૧ શ્રીનરનાથ શાહોજી ન્યારે ગુપ્ત રહેવાનાં હોય, ત્યારે નરની
કળા ગોર બ્રહ્માજીનાં પાત્રમાં રહે છે, તેવી સનાતન પવિત્ર પ્રથાને
પણ નહિ જાણનારા પોતાને શું જોઈ ! સત્પંથી કહેવરાવતા હશે. ?

- કે જીરે ભાઈ ! 'કલિયુગ માંહે ગોરે રૂપ છુપાયા,
રખે ગાફલ ભુલી જાઓજી. ૫
- કે જીરે ભાઈ ! પશ્ચિમ દિશે જે પીયાણા કરીયા,
જે નકલંકી નારાયણજી. ૬
- કે જીરે ભાઈ ! અલી રૂપે અવતારજ કીયા,
નખી મહંમદ ગોર આયાજી. ૭
- કે જીરે ભાઈ ! નખી મહંમદ ગોર બ્રહ્મા જાણો,
તે સદ્ ગોર નુર નિર્વાણજી. ૮
- કે જીરે ભાઈ ! નુરે નુર સરજી આયા,
તે અવતારે અવતારજી. ૯
- કે જીરે ભાઈ ! શ્રી ઈસ્લામ શાહે અવતાર ધરીયા,
પીર સદર દીન વર પાયાજી. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ ! બાર કરોડનાં ભરણ ભરાયા,
પીર કબીર દીન ભલેં આયાજી. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ ! અનન્ત કરોડનાં વરજે પાયા,
ગુરૂ હશન શાહ વરદાઈજી. ૧૨

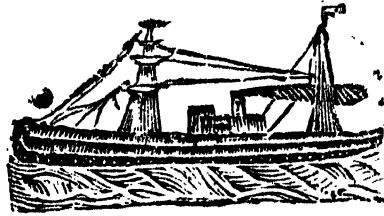
૧ શ્રીગોંર નરના ગુપ્ત રહેવાના સંકેતથી અધુરિયા ! ધર્મને
વગર સમજે ત્રિમુખ થતા જાય છે.

કે જીરે ભાઈ ! તેની આલ ગુર ઈમામ શાહ જાણો,
તે ધર નર મહંમદ શાહ વખાણોજી. ૧૩

કે જીરે ભાઈ ! તે નર મહંમદશાહ નર અવતાર જાણો,
તે હિમ પુરી નગરી મોઝારજી. ૧૪

કે જીરે ભાઈ ! ભણે પીર ઈમામ શાહ હાજર હુવા,
ગોર નર પ્રત્યક્ષ પાયાજી. ૧૫

સંપૂર્ણ.

૧ શ્રી શાહોજી નર અવતારે પોતે પીરાણે પધારેલ ! તે પવિત્ર દ્રશ્યને ન જોવા મારેજ અધુરિયાઓ કીકરાનાં ચરમાં પહેરી બીજને પહેરાવવા મથન કરી મદલાય છે.

૨ શ્રી શાહોજી આજ નરઅલી મહંમદ શાહ પોતે નર, ને શ્રીગોર બ્રહ્માપીર ઇમામશાહ ગોર, એ બન્ને પીરાણે ભેગા મદયા છે. તે પવિત્ર કર્માનની પણ મૂર્ખાઓ અવગણના કરી સત્પંથી બનવા મથે છે.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈમામશાહખાવાનું જ્ઞાન. ૧૯

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચ્યા.

કે જીરે ભાઈ! આજ કલિયુગમાં હરિયે સ્થાનક રચીયા,
હિમપુરી નગરી મોઝારજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! પશ્ચિમ દિશે કેકપુરી નગરી,
જે નકલંકી નામે ભણીયાજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! અથર્વ વેદ ગોર બ્રહ્માજી ભણે,
તે નખી મહંમદ ગુરૂ જાણોજી. ૩

કે જીરે ભાઈ! અસ્માન થકી ગોર બ્રહ્માજી આવ્યા,
સત્ય ગોર ગુરૂ નિર્વાણજી. ૪

કે જીરે ભાઈ! ક્ષત્રંતર વેલામાં ગુરૂ હસન કબીર દીન,
ઈસ્લામ શાહ ધર આયાજી. ૭

- કે જીરે ભાઈ ! પ્રગટ વેણામાં ૧નુર શાહ આવ્યા,
ઈન્દ્ર ઇમામ શાહ વર પાયાણ. ૮
- કે જીરે ભાઈ ! સિદ્ધપુર દ્વારકા નગરી કહીયે,
હરિયે કરીયા મેણાણુ. ૯
- કે જીરે ભાઈ ! ઈંદ્ર ઇમામ દીન ગુરૂ ખલા કહિયે,
આખરિત વેણામાં આવ્યાણ. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ ! ગામ ગીરમથા પીરાણા કહીયે,
ત્યાં ગુરૂજીએ ક્રીયા પીયાણુ. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ ! ઈંદ્ર ઇમામ દીન પોતે કહે વરદાઈ,
ઝહમ્ વર અલી રૂપે હરિ આવ્યાણ. ૧૨
- સંપુર્ણ.

૧ મહામદ બીન ઇસ્લામશાહ કહે છે તે.

૨ છેલ્લી વેણાનાં ગોર શ્રી ઇમામશાહ બાવા છે.

૩ શ્રી શાહોજીનું શ્રી પીર ઇમામશાહને ઘેર અવતરવું ! ને શ્રી સહગોર ખલા પોતે પીર ઇમામશાહ છે, છતાં તે સત્ય વાતને માનનારાઓને ચંડાળ, દુષ્ટ, અધર્મિ વિના બીજું શું કહી શકાય ?

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહ બાવાનું જ્ઞાન ર૦

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે જીરે ભાઈ ! નર નુર શાહા જ્યારે તખતે બેશે,
સુવર્ણે રોજે ત્યારે થાશેજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ ! આદે અંતનાં દેવ એકઠા થાશે,
તે સાહેબને દર બારજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ ! અનંત કરોડીનું ત્યાં ભરણ ભરાશે,
તે શાહોજી ને દરબારજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ ! પ્રેમજી ત્યાં પાટે બેસશે,
ગુરૂ બ્રહ્માજી વાંચે વેદજી. ૪
- કે જીરે ભાઈ ! કહે પીર ઈમામેશાહ હમ ધર આયા,
સો કાયમ કરશે રાજજી. ૫

૧ શ્રી ઈમામશાહ બાવાને ઘેર આવેલાજ કાયમ રાજ નરમહમદશાહ
(નિજલંકી, ઈમામ મેહેદી) રાજ કરશે, છેવટનો ન્યાય એ કરશે.
કેવી પવિત્ર આત્મા ? પ્રપંચીયો કેવા ઉંધા રસ્તા ગોઠવે છે. ?

- કે જીરે ભાઈ ! અહીં સાચા હસે તે આવીને મલશે,
જૂઠા તે જશે દૂરજી. ૬
- કે જીરે ભાઈ ! ઉણિયા ચારીને ઉભા મેલે,
ફળશે તે કરણી સારજી. ૭
- કે જીરે ભાઈ ! સાચા ને સ્વામીરાજ પતિજે,
જૂઠા સામું તે નાં જોવાએજી. ૮
- કે જીરે ભાઈ ! ગુરનાં વચન જે ચિંતે નાં લાવ્યા,
તે જશે દોજક ને દરબારજી. ૯
- કે જીરે ભાઈ ! દોજકમાંહે સાંપ વિંછીજી ભરીયા,
અગનની ઝાલ ત્યાં આવેજી. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ ! એ અગ્નિને ઝાલે ન રેહવાએ,
એકલ પડીયા ત્યાં રોવેજી. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ ! મળો ઋષિવરો કરો વધાઈ,
વિરાભાઈ જ્ઞાન વિચારોજી. ૧૨
- કે જીરે ભાઈ ! જ્ઞાન વિચારી વાયકે ચાલો,
શાહોજી ના મેળામાં આવોજી. ૧૩
- કે જીરે ભાઈ ! ભણે પીર ઈમામશાહ સાચજ ચાલો,
ગુરના વચનને વિચારોજી. ૧૪

સંપૂર્ણ

શ્રી સદ્ગોર પીર સુદરદીન સાહેબનું જ્ઞાન. ૨૧

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

એજ ! પશ્ચિમથી શાહના દલ આવશે,
અને જ'યુ દ્વીપ મોઝારીયાંજ.

૧

એજ ! વરજ તે શેહેરમાં અવતર્યા,
મારા ઋષિવરનાં દાતારીયાંજ.

૨

એજ ! ઉચે ચડું રે ઉચે ચડું,
જેઉ મારા સદ્ગુરની વાટડીયાંજ.

૩

એજ ! કોણ આવ્યા તે કોણ આવશે ?
અને કોણ તે આવણ હારીયાંજ ?

૪

એજ ! પીર સુદરદીન આવીયા પીર કબીરદીન આવશે,

- * પીર ઈમામદીન આવણ હારીયાં. ૫
- એજ ! કોણે ઘોડે કોણ હાથીએ ?
- અને કોણ તે તુરિંગ તો ખારિયાં ? ૬
- એજ ! પીર સુદરદીન ઘોડે પીર કબીરદીન હાથીએ,
પીર ઈમામદીન તુરિંગ તો ખારીયાં. ૭
- એજ ! મારા સ્વામીરાજ બેઠા પાલખીએ,
ઉપર ચોદિશ ચમર ઢોરાઈયાં. ૮
- એજ ! ડુંગર તે ઉપર દેખો એક દેરડી.
ત્યાં વશે કનક સોનારિયાં. ૯
- એજ ! સોની ઘડે શાહની મુંદ્રીકા,
માતાળનો નવલખ હારિયાં. ૧૦
- એજ ! પીર સુદરદીન જ્ઞાન બોલીયા,
મુનિવર ભાઈ રહેજો હુશિયારીયાં ! ૧૧
- સંપૂર્ણ.

* શ્રી પીર સુદરદીન સાહેબ પીરની પરંપરા બતાવતા, શ્રી પીર ઈમામશાહને લવિખ્યાનાં પીર તરીકે ઓલખાવે છે. “ શાખાશ છે ! એ પીરને માનનારા ભકતોને કે, પીરશ્રીનાં હુકમને એક ગાંડાના લવારા સમ ગણીકાઢી, ફર્માવેલ શ્રી પીર ઈમામશાહને પડતા મૂકી, તૂત ઉભું કર્યું ! એટલે પીર તાજદીન ને મરી ગયે (૫૦) વરસ થઇ ગયા છતાં, પીર કબીરદીન પછી તેમનીજ જગ્યાએ તાજદીન ને હાજર પીર ગણી લઈ સત્પંથ તજ કુપંથી બન્યા ! ! !

શ્રી સદ્ગોર આલ ઈમામ સદ્ગોરનું જ્ઞાન. ૨૨

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- જીવતું શું આવ્યો સંસારમાં ?
 ઓળખ્યા નહિરે મૂરાર. ૧
- ન્યણે નિહાળ્યા નહિ શ્રીહરિ,
 ભૂલ્યો અંધારે ગમાર. ૨
- પ્રત્યક્ષ બેઠાને ઓળખ્યા નહિ,
 પ્રગટ નકલંકી અવતાર. ૩
- જાહેર શેસ્ત્ર દ્વીપે હરજી અવતર્યા,
 આખર દશમો અવતાર. ૪
- * જાહેર જાંબુ દ્વીપે આવીયા,
 નર મહામદશાહ અલી આપ. ૫

* આવા પનિત્ર શાસ્ત્રોને વાંચનાર અને માનનારાઓજ આવા
 પવિત્ર માર્ગેથી પડી, મમતાનાં બંધનાં પડેલા મહા બંધમાં સપડાઈ
 (જીવો પાનું ૯૬ મું.)

સોલ કલા દીસે શોભતી,	
તુર તજદસારે આપ.	૬
ગોર નર જાહેર બેઉ મલ્યા,	
નિરંજન અલી આપ.	૭
આલ ઈમામ ગોરની સેવીએ.	
હાજર જમાની આસ.	૮
જીકર ફીકર તમે માંગજો,	
હાલ ગતમાં ગુજરી.	૯
ખરીદ શોદ તમે આપજો,	
દીધો કોલ સંભારી.	૧૦
માતા ગર્ભે રે તું આવીયો,	
સેવીયારે દસ માસ.	૧૧
કોલ દધને બાહેર નીસર્યો,	
હું તું કરવા લાગ્યોરે બાર.	૧૨

(જકડાઈ) સત્યતું અનાદર કરી ઢોંગી પંથે દોડી રહી; ખીન્નને છેતરી રહ્યા છે. અવશ્ય સત્યથિયો ચેતી! એવા ઢોંગીયોને નવ-ગજના નમસ્કાર કરશે! નર મહાદેશાલ રૂપે આવ્યા પછી શાહોજી ખીન્ન કુલમાં ગયા નથી. તેમ તેવી આજ્ઞા પણ નથી. છતાં પાખંડીયો પાખંડને બદલે જગ છેતરે છે.

- ધન સંપત માયા બહુ સંચરી,
જીલ જગ ધધારે કાજ. ૧૩
- કુટુંબ પરિવાર સર્વે પોંખીયો,
ધન જોખન મસ્તીરે માંચે. ૧૪
- ચારે ખાણે જીવતું આવીયો,
પામ્યો મનુષ્ય દેહ અવતાર. ૧૫
- જીકર ફીકર તમે માંગજો,
લોટો શાહનો દિદાર, ૧૬
- આલ ઇમામ સદ્ગોર બોલીયા,
આખર વેલાર્નારે વાત. ૧૭
- સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર કમ્બીરદીનનું જ્ઞાન. ૨૩

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

એ વિરા ભાઈ! કરીલો કરણી હંસ પડણતા;
રખે પસ્તાવો પડશે. ૧

એ વિરા ભાઈ! વણજ કારણ વિરા કરો હો પડંત્રો,
હંસ જયસા ઘટ નાહીં. ૨

એ વિરા ભાઈ! રતન કાયકે બેરા હરે ભાઈ!
હંસે રતન કેમ છુટસે? ૩

એ વિરા ભાઈ! ધણીની સાથે કરીલો કરણી!
તો અમરાપુરી પોહાંચો. ૪

એ વિરા ભાઈ! અમર દિદારી ઉસ્કું કહીયે;
સતી જીવ નિસ્તાર્યા. ૫

એ વિરા ભાઈ! પિંડ પોષે તે જે નર ઘેલા,
સો આવા ગમનનો સંગાતી. ૬

એ વિરા ભાઈ! થોડે કારણ અવડા અવડો,
હંસે રતન કેમ છુટે? ૭

એ વિરા ભાઈ ! હંસ વિછોડતાં મેસા નાંહી,
 દૂર પિયાણા જાણો. ૮
 એ વિરા ભાઈ ! ઉત્તમ કરણીઆપણે ગુરુ શું કીજે,
 જાણો તો હુઈ વધાઈ. ૯
 એ વિરા ભાઈ ! કહે કબીરદીન ઈંદ્ર ઈમામશાહ જાણો,
 અમર ઢોલેકી શાહી. ૧૦
 એ વિરા ભાઈ ! નુરમહંદશાહે નુર દેખાડયા,
 તો નરઅલી લી સોહી જાણો. ૧૧

સંપૂર્ણ.

૧ સત્પંથી પોતાને કહેવરાવનાર, અને શ્રી પીર કબીરદીન સાહેબને માનનારાઓને સમજવાનું કે, એ કેવી રીતે ગુરુદ્રોહી બની રહ્યા છે !!! શ્રી પીર કબીરદીનની પછી તુર્તજ વચન લોપી, સત્પંથ મુકી દઈ પીર તાજદીનને (મુવા પછી તેમને) હાજર પીર માનવા લાગી શ્રી ઈમામશાહના શત્રુ બન્યા ! ખરાએ સત્પંથી (કે ગુરુદ્રોહી)? શ્રી પીર કબીર દીન સાહેબની પવિત્ર આના એ છે કે ! હું જે પીર કબીર દીન તેજ શ્રી પીર ઈમામશાહને તેવાજ જાણો. એટલે મારા પછી શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર ઈમામશાહ પોતે મારાઆદ બ્રહ્મગાદીનાં ધણી છે. એજ સનાતન ધર્મનિતી જાણવી. અમ્મર ઢોલો=આદ નારાયણની આદશાહી એવેજ રૂપે જાહેર જાણો.

૨ નુરમહંદશાહ=મહંમદ ખીન ઇસ્લામશાહનેજ નરઅલી મહં-
 મદશાહ ઓળખજો. એ પોતેજ એક એજ ધણી છે.

શ્રી સદ્ગોર પીર સુદરદીન સાહેબનું જ્ઞાન ૨૪

નાના દસ અવતર.

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

શાહો તું આપોહી આપ સહી હો સ્વામી;
સ્વામીજી તું બહુ અવતરિયા,
શાહાતું સ્વર્ગે મરત પધાર સ્વામી;
તું સબની થાન નિરંજન,
સિત્તો તેર પાત્ર ઈમામ ચાલીસ;

ઃ આ નાના દશ અવતાર પીર સુદરદીને કહ્યા છે. જેમાં ભવિષ્ય કહેવામાં આવ્યું છે. તે ઇમામોની સંખ્યા ફક્ત ચાલીસનીજ કહી, પાત્રની સંખ્યા સિત્તોતેરની બતાવી છે. એટલાજ શરીરોમાં શ્રી દશમે અવતાર સમાપ્ત થાય છે. એ સીદ્ધ કર્યા છતાં એ પીરને માન-નારાઓ પાત્રની સંખ્યામાં સંતોષ માને છે. પણ ઇમામની સંખ્યામાં સંતોષ એમનો રહી શક્યો નહિ. એ પીરનાજ વચનો ઉલટાવી જૂઠા દ્રાવણ ઉતાવળા બની રહ્યા છે ! હાલ તો ચાલીસને જૂઠું જણાવી અડતાલિસે પોહોંચ્યા! એમને એટલી સંખ્યા એ નહીં નથી થતું. ભવિષ્ય ઉપર જે થાય તે વધારે ! એવા ઈમામના ચાંભલાઓની ધર્મ રદી કેવી લેખની ? સત્પંથી કે ભુલનું અદર્શન !

દશમેં અવતરિયા, અવનાર પાત્ર ઇમામ તું;

હું બલિહારી અપરંભ પરા.

૮૬

શાહ તું મચ્છ રૂપે થીઆણો સ્વામી, તો જલે

આપ પખાર્યા;

શાહ તું વેદ બ્રહ્માખે જોગદીને, સંસાર સણગાર્યા.

ખે જ્ઞાની ગાફલ દહીંત ભુલા, રચા રહન ન વાર્યા;

સહી રાજ રૂપિયેંખે શાહ દેશે, મારી દહીંત સંહાર્યા.

કાયમ દેવા તુજ સેવા, લાગા જીવ પીયારીઆ.

મેંય તુજસેથી નેહજ લાગો, અહોનિશ સ્વામી મના

ઘડી મવિસારીયે મવતા અલી યા અલી. ૥૧૥

શાહ તું કોરંભ રૂપે થીઆણો સ્વામી,

તુ પુઠિયા ભાર ઝીલાયો,

મધુ કટક દાણુવ છેવા સ્વામી, તો રત્ન પ્રગટયા—

ખે જ્ઞાની ગાફલ.

૨

શાહતું બ્યારાહ રૂપે થીઆણો સ્વામી ડાહ

તલે ગગન ધરિયા !

મૂર દહીંત ન લખ્યો સ્વામી; તોભુલ્યા ગાફલ કયા કરે ?

ખે જ્ઞાની ગાફલ.

૩

શાહતું નૃસિંહ રૂપે થીઆણો સ્વામી; હરણાં

કંશ વિડાર્યા,

કરોડી પંથેશુ પ્રહતાદ તાર્યા, તો કાળ રૂપિયાનાં
સારિયા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૪

શાહતું વામણુ રૂપે થીઅણો સ્વામી; તો અઉઠ
કરમ ગણાવ્યા,
બલરે દહીતે નવ લખીયા સ્વામી; તો દઈ લત
ગમાવ્યા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૫

શાહતું પરસ રામ રૂપે થીઅણો સ્વામી; તો
નાના પખ સંવાર્યા,
ક્ષત્રીયોનું વંશ નિર્વંશ કીયા; તો કાળ
ઋષિયાનાં સાર્યા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૬

શાહતું રામચંદ્ર રૂપે થીઅણો સ્વામી; તે દહીંત
દશાશર છેદ્યા,
શાહતું સીતા વારીને લંકા લુસી; તેર ભલિક્ષણને
આદ્યા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૭

શાહ તોં જો આહમે અવતાર સ્વામી; તું કાનજી
નામ ભણાવ્યા,

શાહતું નાથ્યો કાલીડિં કશઘો; જુગે પરતા લાઘ્યાં.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૮

શાહતું બુદ્ધા રૂપે થીઅણો સ્વામી; તો જ્ઞેત બંબ

સંવાર્યા,

અહંકારી કૌરવ છેઘા, પાંચે પાંડવ તાર્યા.

હાથે પકડયા ગજ લીમ; મુસ્તાક ગગન સામા ઉડાયા.

નવનિધ રાજ ઋષિ યાંકે શાહો દેશે, પુરૂષ પશ્ચિમ

અલી આયા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૯

શાહ તોં જ્ઞે દશમે અવતાર સ્વામી, તુ નકલંડી નામ

ભણાયા,

મલેચ્છ કટક દલ ગોખ સામી, તો ખને ખડગ સંગાર્યા.

જ્ઞેને આપ વીચ ગુર નર સેવ્યા, દર્ઢ વસત પીઆરિયા,

કરોડીડિં પંચ, સત, નવ, બારેહી તારીઆ, જ્ઞેણે

એવી આછી કરણી કમાવ્યા.

દશ અવતાર પીર સદરદીન ભાંખ્યા; મારે મોમિનકું

નજીક દિદાર શાહ દિખલાયા,

બે જ્ઞાની ગાફલ દહીત ભુજા.

૧૦

સંપુર્ણ

સત્પંથ ઉપર આક્ષેપો કરનારાઓને

સૂચના.

કબાલી.

અમે સત્પંથના વીરા, જરા આદેશ નેઓને;
 થઈને મનના ધીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧
 નથી અવકાશ નિંદાને, જરા આંખો ઉઘાડોને;
 ધરમ વ્યવહારમાં ધીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૨
 જરા સોધી જુઓ ખંતથી, તજો નિંદા હવે ચંતથી;
 ભરેલા વેદના હિરા, જરા આદેશ નેઓને. ૩
 નથી મત્તવાદ તો આંહી, નથી અંઈ દ્વેષ કે કાંઈ;
 બોલે આ વેદના કીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૪

નિરા પક્ષી નિરા બહેરી, નિરા હાણી નિરા માની;
હિન્દુ ઈસ્લામનાં વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૫

વાણી આકાશી માની છે, કિતાબ વેદો નિશાની છે;
ટાલીને ગુચની ગીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૬

જુઓ આ વેદની ખોલી. 'પર્યુદા' ચારમાં ખોલી;
થઈ થક પાટ ના ધીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૭

“ દીક્ષાયા ગુપ્તા યજ્ઞે ” કહ્યું જે વેદમાં હમને;
નિયમ દૂટે નહિ વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૮

“ અમૃત માનશાના ” જે. યજુરમાં છે પોકાર્યું એ;
પઢાવી છે સદા રી રા, જરા આ દેશ નેઓને. ૯

ધ્યેય ધાર્યો સદા એથી, યજુર “ દ્રષ્ટ્વા ” છે જેથી;
“ યતોયતઃ ” છે વલી વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૦

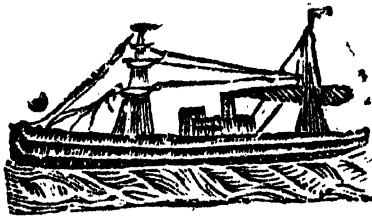
મી મચ્છા એ મહાનામી, દ્વિતે કોરંભના કામી;
બ્યારાહની રાહ ને વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૧

યજુ “ ઇદં ” કહે જેને, વામનરૂપ એ કહ્યું એને;
ફરી ફર્શુ તણા ધીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૨

રામ કૃષ્ણને રાખ્યા, બહેરમાં સર્વએભાખ્યા;
બુદ્ધાના ભેદ ના લીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૩

“મદીના સ્યામ” બોલે છે, એ શ્રુતી સામ તોલે છે;
 કલીના નાથ એ વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૪
 “રુપંરુપ” ઋગુ બોલે, વિદ્વાનો વાતને તોલે;
 હમારા નાથ એ વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૫
 “અલી”ને “અલિયા” નેળે, કિતાબોમાં જરા ખોળે;
 બધા એ ભેદના હિરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૬
 સનાતન ધર્મ એ સાચો, નથી સત્પંથ જરા કાચો;
 જ્ઞાની જ્ઞાનથી ધીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૭
 પ્રભાણો એ પૂરણ છે આ, ભુતલ ભુરે ભુરણ છે આ;
 ગ્રહો આ વેદના હિરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૮
 યજુમાં “ષોડશી” બોલે, નથી કે નાથની તોલે;
 “ખાટી” ના નાથ એ વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૯

સંપૂર્ણ.

પીરાણાઓની ગુરુ ભક્તિનો લેખ લખનાર
મગનલાલની કપાલીનો જવાબ.

શેર ગુજરાતી.

સૂર્ય સત્પંથ જગ મળ્યો, બુવંડ થયા નિરાસ;
અવિદ્યા છાર ઉડાડીને, સત્ય કર્યો પ્રકાશ.

કંવાલી.

અરે નર બુડનાં ચેલા, પ્રકાસે કાં થયા ઘેલા ?
પડલ આંખોનાં છે મ્યેલા, નીહાળી જો વતન પેહેલા. ૧
કહેતું હિન્દને મારો, મીશર તો છે વતન તારો !
કથન તું કાં કથે ઘેલા ? જરા ઇતિહાસ જો પેહેલા ! ૨

અરબ નાં તે હતા સંગી, પૂરા બળવાન એ જંગી;
 પછીથી હિન્દમાં રહેલા, વિચારી જો અસલ પેહેલા ! ૩
 ગરીબોને નસાડીને, પડ્યા છે હિન્દ પચાવી ને;
 થઈને મનના મ્યેલા, હવે કહો હિન્દ છે પેહેલા ! ૪
 હતો નીલી હવે હિન્દુ, તપાસ ઓ આર્યના બિન્દુ !
 અસલ ભોમીના રાનેલા, ગરીબોને ફસાવેલા. ૫
 નથી આ મુલક આર્યોનો, હતો ને છે આનાર્યોનો;
 જુલમ જંગી મચાવેલા, ગરીબી હક્ક પચાવેલા. ૬
 થાવા હિન્દુ મથે સાથી ? જતો રેહ આઠ્યો હોય જ્યાંથી !
 કપટ કુટેથી ખોરેલા, ભરમની ભુલે મોરેલો. ૭
 જરા વેદો ઉઘાડી જો ! ધરમ નિતી તપાસી જો !
 ફસીને ફેને ફેરેલા, ગરવને ઘેને ઘેરેલા ! ૮
 તપાસી જો તારા ધર્મો, પડ્યા નોંખા કરી કર્મો;
 પુલે ફંદાનાં ઘેરેલા, અલ્યા અન્ય ભેદે ભેરેલા ! ૯
 ધરમમાં બહેરને રાખી, કંઈ ફાંટા કર્યા નાખી;
 ધરમ હિન્દુ જો છે પેહેલા, અનાર્યોનો તું મુથુ ઘેલા. ૧૦
 સનાતન નામ ધર્વાને; પોતાને શુદ્ધ કમવાને;
 તપાસી જો કરમ પેહેલા, સનાતન ક્યાં હતો પેહેલા ? ૧૧

અરબ ભાષાથી ભડકીને, ઉત્તમતાથી તું થડકીને,
નિંદાનેાં નંદ થયો હેલા ! એ ધર્મિ કયાં હતો પેહેલા ? ૧૨

સૂર્ય સત્પંથનો નેઈ, રહે છે તું અલ્યા રોઈ;
સનાતન ધર્મ એ પેહેલા, જરાને શાસનને ઘેલા. ૧૩

હોય મત્તવાદ જેમાં તે, માને તું ધર્મ એમાંએ !
પ્રભુ હિન્દુ હતો હેલા ? કે મુસલમાં તું બતા વેહેલા ? ૧૪

જગત બોધક વિના નહિ રેહ, મુરખ રાખે છે અંહી સંદેહ;
પ્રભાણોથી બતા વેહેલા, એ બોધક કયાં હતો પેહેલા ? ૧૫

ફસાવા અન્યને અંધા, વચન કાઢે છે તું ગંદા !
મગન તુજ જાત જે પેહેલા, લવેશું ળેમ થી ઘેલા ? ૧૬

ધરમ તો છે પિતા સારો, શું ખોળે અન્યનો ધારો !
કશીજો બુદ્ધને પેહેલા, લવેશું ળેમથી વેહેલા ? ૧૭

પડયો ખીચડ માં ખંડાઈ, વખોડે અન્યને ભાઈ !
કપાવી નાક તેં ળેલા, નાચ્યો તું નાચ સૌ પેહેલાં. ૧૮

કહું છું હું હજી થોડું, કથન તારાનું નહિ જોડું;
ધરમપર ધાડ લાવેલા, અતી પાખંડ મચાવેલા. ૧૯

ધરમ દાઝેથી હું વસતો, નહિતો ભાઈ સાંભલતો;
કથન કથવા નથી સેહલા, વર્માળ ળેમનાં વેલા. ૨૦

ભાષાનું જ્ઞાનનાં જાણે ! કલમ લેઈ હાથ શું તાણે ?
કરાવે સત્યનાં મેલા, અલ્યા સદ્ગોર એ સેહલા ! ૨૧

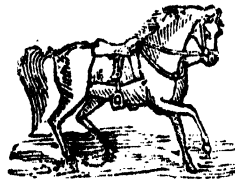
ભાઈ ધન્યવાદ શું આપે ? તુજ હાથે નાક તુજ કાપે !
ધરમ હિમ્મતનાં જે મ્યેલા, ખાવા ખદડા રહે ઠેલા. ૨૨

મગન બોલીને સાંભલવું, હવે હૈયે તે નાં બળવું;
કર્યા પ્રશ્નો તમે પેહલા, તેના ઉત્તર છે આ સહેલા. ૨૩

પ્રકાશે ઘુડ થયા અંધા, ચકોર વલગ્યા જઈ ચંદા;
મગન મત્ત મેલી દે પેહલા, સૂજે સત્પંથ તો સહેલા. ૨૪

વિસ્તગરી માનજો સાચું, તમે કાપ્યું ખરે કાચું;
કહે ખાકી કથન સેહેલા, હવે સમજી જજો વહેલા. ૨૫

સંપૂર્ણ.

ગઝલ કંવાલી.

- પડી સત્પંથને ખોળે, રહ્યા ચીતે મરણ તેનું;
કહાવે દાસ સત્પંથના. નહિ સુભ આગમે તેનું. ૧
- જુઓ જુગ આ ફજેતીને, વગોવે વેષ કેવો એ?
થઈને દાસ જાહેરમાં, સજે સ્વામિત્વ એ તેનું. ૨
- અમે એ શિષ્ય સત્પંથના, પણ આધીન એ હમારે છે;
નથી એ વેદની પરવા, જુઓ દાસત્વ એ તેનું. ૩
- લગાવ્યા અંધને લારે, બની બેભાનને વલગ્યા;
કરે ઉચ્છેદ સત્પંથનું, સંભાળો શબ્દ એ તેનું. ૪
- રહો સત્પંથીયો ચેતી, રખે વિશ્વાસમાં રહેતા;
અંતર એ કુડથી ઘેર્યું, નથી રક્ષિતપણુ તેનું. ૫
- સ્વભાવે કુડે રાચેલાં, કુખાજે ખાવ ખાધેલા
હજુ એ દેવને વળગી, રહ્યા સત્પંથ એ તેનું. ૬
- લક્ષણને ડુંગળી ખાએ, તમાકુ તે ન વિશરાએ;
ન સૂજે ગતને આએ, કહો સત્પંથ એ કેનું? ૭
- ગ્રહી ચંડાળનુ શરણું, જુઓ સત્પંથને જડથા.
તમે શત્રુએ સત્પંથનો, જુઓ વ્યવહાર એ તેનું ૮
- શુંજો અરદાસ ખાકીની, સુધારો અહાર પોતાનું
તમવો શરવિરો થઈ, ભરખ ભુંડુ જુઓ જેનું ૯

કવ્યાલી.

અરે સત્યંથનાં વિરા ! ઉઘાડી આંખને જાગો,
જુઓ જ્ઞાને કરી ગતને, મિથ્યા પરમાદને ત્યાગો. ૧
અંધારં આ અતી વ્યાપ્યું ! સમય સૌ ખોઈ બેઠા છો;
કુલંગારા સહુ કેહેશે, આ ભ્રષ્ટા ચારથી ભાગો. ૨
રહ્યા વળગી કુટેવોમાં, બની બેલાન મસ્તાના;
પીઠાઓ માંહે પેશીને, શું મંદિરો તમે ત્યાગો ! ૩
આવી સત્યંથમાં ભાઈ ! બની બ્રાહ્મણ તમે બેઠા;
કુખાજે છો રહ્યા વળગી, નરાધમ શું ધરમ ત્યાગો ? ૪
મનુષ્યા દેહ ધારી છે, જો હોયે તમમાં તેવું ?
પશુ વૃત્તી તમારીને, કહે ખાટી તમે ત્યાગો. ૫

સંપૂર્ણ.

ૐ અંધ શ્રદ્ધાનો ઉકેલ.

સત્પંથની નેમ, મુખ્ય શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણના દશમા અવતારને દશે અવતારોમાં પ્રધાન પદે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ, શક્તિ અને એક રૂપ માનવાની છે.

બ્રહ્મા, વિષ્ણુ સમય સમયેના જ્ઞાનદાતા ને સત્પંથ સંચાલક હોવાના કારણે ધ્યેય પુરૂષ ગોર, નરની સંજાએ મનાઈ પુખ્તએ છે.

સનાતન પ્રથાનુંકલ ગોરનું શરીર બાર કળા યુક્ત ને નરનું શરીર સોળ કળા યુક્ત ત્યારે પ્રગટ ગાદીએ બીરાજતું હોય છે ત્યારે દર્શન આપે છે. તેઓ ત્યારે પ્રગટ હોય છે ત્યારે પ્રગટની નિતિએ. ને ત્યારે ગુપ્ત હોય ત્યારે ગુપ્તપણાની નિતિએ હરિવંશે પુખ્ત છે.

બારમી સીદ્ધિનાં કર્મોના કારણે શ્રી ગોર, નર ગુપ્ત રહેવાના હોવાની આજ્ઞા ભવિષ્યવાણી તરીકે ધણાએ કાળથી પ્રચલિત છે. વર્તમાન સમયે હરિ ગુપ્ત રહેવાનાં સંકેતના સમયનો લાગ સાધી નાસ્તિકો ધણી થવાની ખટપટો આદરવા લાગ્યા, ને તે ખટપટનો ભાગ કેટલાક લોકો ને અંધ-શ્રદ્ધાળુઓ બની શ્રીગુની આજ્ઞાઓ ઉલટાવી શ્રીહરિથી વિમુખ ગણ્યા, જેથી સંપ્રદાયમાં ધણા ફાંટા પડી જઈ ઠેર ઠેર પ્રપંચ પુખ્તતા થઈ ગયો.

એ અંધશ્રદ્ધાળુઓની નબળાઈ ને સ્વાસ્થ્યો અને પ્રપંચોની પ્રશાન્તાએ સત્પંથ સંસ્થા તથા ધર્મ કદળ સ્થિતિમાં સપડાઈ પડ્યા છે. આપં થાયો અકળાઈ રહ્યા છે. કેટલાક ઉતાવળીયા વિમુખ થતા જાય છે.

એતો !! એતો !!! સત્પંથિયો એનો, અંધશ્રદ્ધાને મૂકી મન્ય નિષ્ઠાએ શાસ્ત્ર આધીન બની પવિત્ર ક્રિયા પાળતા થઈ પ્રપંચોએને નવગજના નમસ્કાર કરી વિદાયગરી આપો, ક્રિયા ચાર દિપાવી સત્પંથને તેની મળ સ્થિતિએ મુકવા ભાગ્યશાળી નિવંડા.

શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણની જય.

દા. ખાડી.

